

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

ÅRSSKRIFT 1986

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

Udgivet af Den jyske Idrætsskole og elevforeningen.

I redaktionen: Alice Grønborg, Flemming Westh, Carsten Lang Petersen (elevforeningen) og Ole Worm (ansvarshavende).

Meninger, som fremføres i de enkelte artikler, behøver nødvendigvis ikke at dække skolens synspunkter.

Forside: Baukje Zijlstra.

Alle textilarbejder i dette årsskrift er udført af Baukje Zijlstra.

Foto: Seamus Martin.

Tryk: Udbyes Bogtrykkeri ApS, Vejle.

Indholdsfortegnelse

Forord	5
Baukje Zijlstra	6-7
Breve til. . .	
Rektor Ivar Berg Sørensen, D.H.L.	11
Flemming Westh	14
Lektor Erik Håkonsson, D.L.H.	19,25
Ole Worm	20,26
Et barn	28
En mor	31
Klaudi	37
Klaus	42
Arcobaleno 1986	44
Højskolen	47
Årets gang. . .	
Årets gang	52
Farvel til Knud	55
Velkommen til Ulrik	55
Kursusvirksomheden	56
DJI's medarbejdere	58
Elevforeningens bestyrelse	59
Elevmøde 1987	60
Elevforeningen	61
Elevliste	62
Kursuskalender	68

Forord

Vi har i en del år valgt at bygge årsskriftet tematisk op. Vi har mødt mange positive reaktioner. Årsskriftet har virket over-skueligt. Det har kunnet indgå i den løbende debat.

I et samfund med stigende nyreligiøsitet i utrolig mange afskygninger er »sande« løsninger altid velkomne. Hvad har et værdinihilitisk samfund ikke brug for?

Men

Den tematiske styrke rummer naturligvis også svagheder, idet det kan udelukke kollegaer fra at skrive. Årsskriftet tenderer til at blive tungt og alvorfuldt.

I dette årsskrift vil vi starte, hvor den tematiske svaghed trådte frem. Vi vil give folk lov til at skrive, hvad hjertet begærer. Rammen bliver derfor naturligt brevformen. Hvad hjertet rummer, flyder pennen over med.

Ole Worm

Årsskriftets kunstner

Baukje Zijlstra, som udsmykker dette årsskrift, er født og uddannet i Holland. Hun har i mange år arbejdet og inspireret med sin kunst her i Danmark.

Baukje er for tekstil-interesserede mennesker som en sand eksplosion, hvor den gængse opfattelse at alle håndarbejdsteknikker beherskes til fulde, men udnyttes på en ny og kreativ måde.

Baukje er uddannet:

Tekstilkunstner og tegner, Arnhem, Holland

Museologie, den Haag, Leiden Holland

Tekstilrestaurering, Amsterdam, Holland

Pædagogikum, Utrecht, Holland.

Hun har udstillet i gallerier i Holland, Skotland og Danmark siden 1967 og har desuden udført udsmykninger til kirker, hospitaler, offentlige bygninger m.m.

I disse år starter Baukje sin egen kursusvirksomhed. Et kursus i et af de spændende, vidtrækkende kurser kan varmt anbefales.

Som kursist kan man opleve, hvordan alt, der skabes, analyseres og finder en mening dybt inde i ens sjæl. Herligt!

Seamus Martin, som har fotograferet Baukje's billeder, er født i Irland, men har siden 1973 været bosat i Danmark. Han arbejder både med sort/hvid- og farveproduktioner.

Seamus er, som Baukje, udstiller på mange såvel almindelige som censurerede udstillinger landet over. Er medstarter af filmgrupper, holder foredrag og kurser.

Alice Grønborg

Textilkunst

Når nu jeg kan konstatere, at jeg allerede for alvor har beskæftiget mig med textilkunst i 26 år og har prøvet mange forskellige ting indenfor dette, lige fra design, gamle udgravninger og almindelige gamle tekstiler, moderne retninger som minimal art, ekspressivitet og stoffelighed, vil jeg gerne fortælle noget herom.

Nu tegner og maler jeg og laver billedudtryk i alle former for tekstil som:

- Vævning
- Strik
- Hækling
- Fletning
- Knytning
- Syning
- Broderi
- Collage
- Textilskulptur

Og så spørger jeg mig selv, hvorfor har jeg valgt tekstil?

For 26 år siden var det hovedsageligt tegning og maling. Men hen ad vejen blev det tekstil.

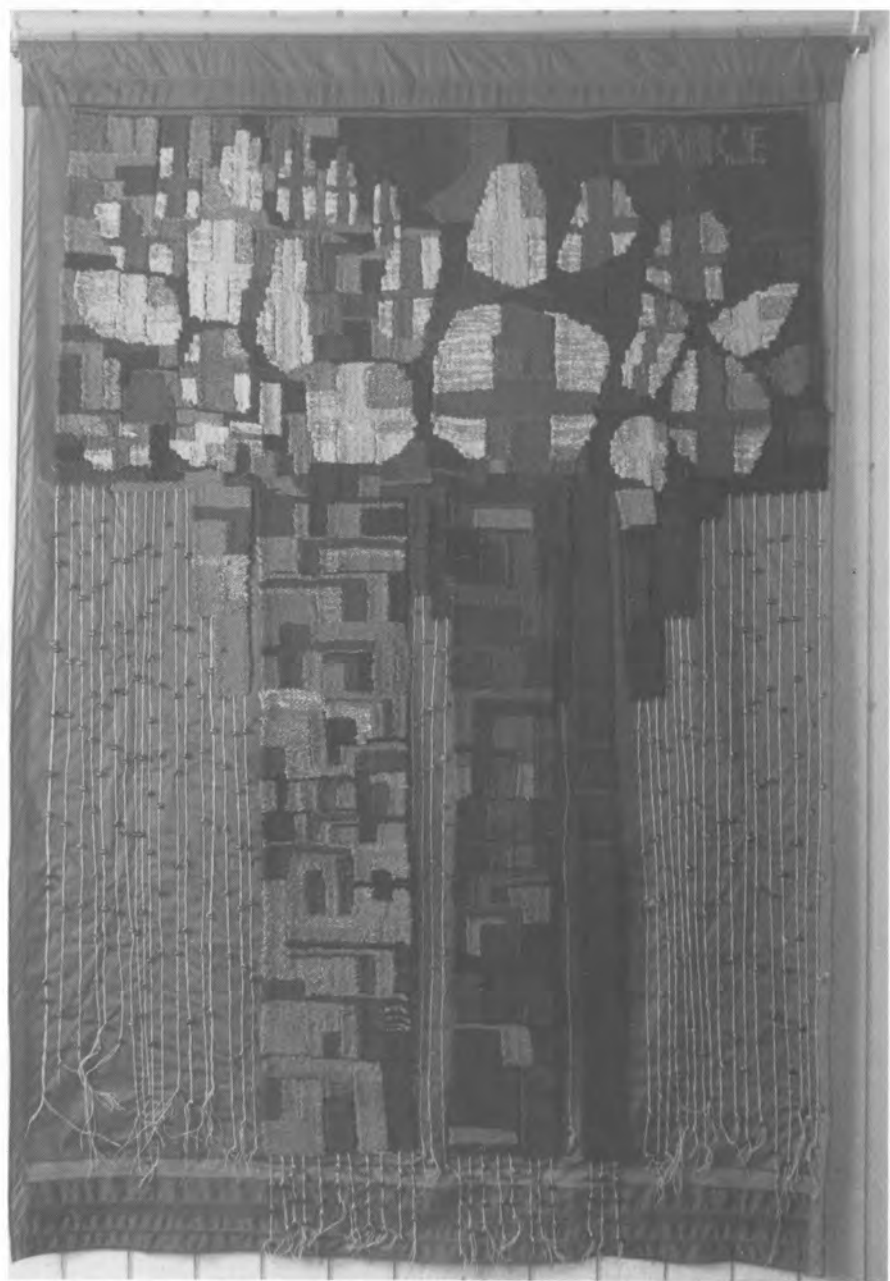
Processerne er mere dybtgående og mere absolutte. Materialerne er meget sanselige og forskellige. På grund af det uforudsigelige tidsmæssigt oplever jeg denne side af processen som en tilstand, hvor jeg kan tænke over tingene og tage stilling til mangt og meget, der betyder noget for mig.

Kort sagt jeg mener, at jeg har valgt tekstiler som udtryksmiddel, fordi dette er en fortryllende, eventyrlig, blid og barsk, fascinerende og evig ny måde at udtrykke sig på materiale-mæssigt, form-mæssigt og kompositionsmæssigt.

Det er bare spændende.

Baukje

Breve til. . .

Kære Ivar

Jeg skriver til dig af to årsager.

Dels fordi jeg synes, at det er for lang tid siden, at vi to har haft »en go' snak«, og dels fordi jeg gerne vil kende nogle af de synspunkter, du har med hensyn til den debat, der er i øjeblikket vedrørende hele idrætsområdet.

Jeg er godt klar over, at fordi vi er placeret i hver sin afdeling af systemet, så vil vort nuværende udgangspunkt være forskelligt, men da vi en lang række år gik »hånd i hånd«, er jeg ikke spor nervøs for, at vi ikke *forstår hinanden*.

Netop forståelsen af hinanden er en af de faktorer, som kan gøre en debat positiv og givende. Jeg er meget fortrøstningsfuld med hensyn til os to. Jeg er det ikke i en række andre tilfælde.

Her vil jeg holde mig fra de evt. interessekonflikter, som måtte være rundt omkring og forsøge at holde mig til sagen: idrætten og idrættens betydning og placering i et fremtidigt samfund.

Det grænser til det banale, når jeg meddeler dig, at jeg betragter idræt som en kulturaktivitet på lige fod med f.eks. sang, musik, teater osv.

Det betyder, at idræt på en række områder bør vurderes på akkurat samme måde som enhver anden kulturaktivitet.

Idræt er også en speciel kulturel aktivitet, fordi den har mange udøvere, og fordi idræt altid har været meget stærkt organiseret i foreninger, forbund og hovedorganisationer. Dette har hidtil været en styrke, men spørgsmålet er nu, om det er af afgørende betydning i fremtiden, at idrætten kun bør organisere sig som hidtil.

Jeg håber ikke, den får lov til det.

Jeg mener, at foreninger, specialforbund og hovedorganisationer i en lang række tilfælde virker som kraftige bremsere for udviklingen.

Særinteresser og dermed interessekonflikter bliver styrende, og det væsentlige – udvikling af idræt som kulturel faktor – træder i baggrunden.

»Idræt for alle« er et slogan, som bruges af alle idag. Hvad betyder det?

For mig betyder det, at alle, *der har lyst og behov*, skal *have mulig-*

hed for at udøve den form for idræt, som hun/han mener er den rigtige.

Det skal selvfølgelig kunne ske inden for det bestående system, men skal – måske mest – kunne foregå i nye former for grupperinger.

Det bør også helst kunne foregå i sammenhæng med andre kulturelle aktiviteter, og det i sig selv vil vanskeliggøre, at bestående foreninger med deres særinteresser kan opsuge den nye store gruppe af idrætsudøvere.

Vi skal ikke slagte foreningslivet, men vi skal supplere det på en måde, så de økonomiske og andre ressourcer fordeles hensigtsmæssigt og retfærdigt.

Der er allerede mange aktiviteter igang. Aktiviteter, som er styret uden om det traditionelle foreningsmønster. Vi må sørge for, at denne udvikling får lov til at fortsætte. Hvis nogle foreninger må op-høre med at bestå, ser jeg det ikke som den store ulykke. Jeg mener nemlig, at menneskets muligheder for at forme deres tilværelse bør prioriteres højere.

Det er altså ikke et spørgsmål om »elite eller bredde«. Det er et spørgsmål om at give så mange tilbud som overhovedet muligt, således at der bliver plads til og mulighed for alle.

Dermed er jeg ovre i et andet stort spørgsmål: hvordan kan alle opgaver løses tilfredsstillende?

En del af svaret er let – måske igen lidt banalt: det drejer sig om en ændring af hele uddannelsesmønstret m.h.p. idræt og andre kulturelle aktiviteter. Og det drejer sig om den status, man ønsker at give dem, der lader sig uddanne.

Jeg er fuldt ud klar over, at det i hvert fald på ét punkt er meget problematisk: hvad med den frivillige leder?

Han – det er jo oftest en »han« – kan ikke undværes. Påstås det.

Hvorfor kan han ikke det?

Er den frivillige leder bedre til sit arbejde end den, der har sit ud-komme gennem lederarbejdet?

Jeg ved det ikke, men jeg ved, at den frivillige leder ofte mangler den nødvendige tid til at løse mere end strengt nødvendigt for at f.eks. en forening kan fungere. Er det godt? Er det udtryk for en høj prioritering af de mange opgaver, som skal løses i forbindelse med idræts- og andet kulturarbejde?

Jeg synes det ikke!

Modsat: udfører de mennesker, som modtager løn for deres arbejde, arbejdet dårligere og mindre kvalificeret?

Jeg synes det ikke! Måske tværtimod, fordi de har bedre tid og derfor bliver bedre i stand til at følge med i udviklingen og selv udvikle sig.

I andre sammenhænge er det en naturlig ting, at man honorerer kvalifikationer. Også indenfor idrætten. Hvorfor så ikke sikre, at lederen honoreres?

Det behøver ikke nødvendigvis at betyde, at arbejdet går i stå eller bliver dårligere – snarere tværtimod.

Hvor skal der så etableres uddannelser?

Jeg kan ikke med min bedste vilje se, at det kan være så svært. Uddannelsesstederne findes allerede. *Det* er ikke noget reelt problem.

Problemet er, at de bestående »steder« ikke er i stand til at finde ud af, hvem der skal tage sig af hvad.

Hvorfor det er sådan, ved du bedre end jeg, så det må du fortælle mig om engang, når vi er sammen.

Jeg ved blot, at idrættens område er så stort, at vi er nødt til at fordele opgaverne og supplere hinanden. Hvis ikke det sker, løber udviklingen fra os, og gør den det, vil der være meget, som tabes på gulvet.

Der er selvfølgelig meget andet end det, jeg har nævnt, som skal ordnes og passe sammen.

Hvad f.eks. med mål og indhold?

Hvad med de økonomiske konsekvenser?

Hvad med. . . ?

Lad mig slutte – og ved du hvad?

Jeg har det bedre nu, hvor jeg har fået skrevet til dig.

Ha' det godt.

Mange hilsner
Flemming

Kære Flemming – gamle dreng!

TAK for dit brev! Det blev jeg glad for. Mange minder om gamle dage væltede op i mig. Er du klar over, at det er 30 år siden, vi stod ved siden af hinanden i omklædningsrummet på Danmarks Højskole for Legemsøvelser (DHL) som deltagere i årskurset 1956–1957?

Hvor har vi haft mange gode idrætslige oplevelser sammen, både der og på atletikbanen! Og mon ikke disse har været årsagen til, at vi en halv snes år senere – nu som lærere ved DHL – sidst i 60'erne og i begyndelsen af 70'erne havde så mange gode faglige drøftelser sammen? Husker du også, da vi på det 5 uger lange Nordiske Kursus i Sønderborg i 1967 for lærere ved de højeste idrætsuddannelsessteder i Norden delte værelse sammen og ofte – efter at vi var kommet til køjs – lå længe og diskuterede dagens undervisning? Det, der med et fint ord senere kom til at hedde: at gøre sig didaktiske overvejelser. Fælles oplevelser er ikke det ringeste udgangspunkt for frugtbare drøftelser. Derfor er det heller ikke af nogen betydning, at vi nu fungerer indenfor forskellige dele af uddannelsessystemet. Og så forskellige er de nu heller ikke, idet DHL som bekendt har til opgave – som en af sine funktioner – at videreudanne den frivillige idræts ledere og instruktører. Og for at kunne gøre det, er det nødvendigt at følge godt med i, hvad der rører sig her, som det nu er muligt. Men tingene går jo stærkt i disse år. . . . Efter den første gennemlæsning af dit brev, syntes jeg egentlig, at det var svært at svare på, for der er så meget af det du skriver, vi er enige i: at idræt er en kulturaktivitet, at alle bør have muligheder for at dyrke den idræt, de helst vil osv.

Vore store faglige organisationer, DA, LO, AC, SID osv. virker i dag som nogle tunge kolosser i samfundssystemet. De forsvarer særinteresser, er ofte hindringer for nye faglige initiativer og spændende konstellationer og styrer undertiden mere end landets regering og folketing.

Helt så galt er det ikke i idrættens verden, men tendensen er klar nok: man forsvarer det, man har, og vil nødtigt afgive noget til andre. Det behøver intet at have at gøre med magtbegær – det kan være udtryk for usikkerhed, utryghed.

Men er det ikke ligegyldigt, hvor man dyrker idræt, bare man kan få lov til det? Det er der tilsyneladende mange, der ikke mener. Det skal være i denne eller hin organisations regi. Hvorfor? Det er der mange årsager til, men meget væsentlig er, at stort medlemstal udløser større andel i tipsmidlerne. Tænk om disse blev uddelt efter kvalitet? Men det ville også være svært. For hvem skulle bedømme, hvad der er kvalitet? Det begreb er ikke ens for alle. Og har vi analyseret de enkelte idrætters kvaliteter tilbundsående nok? Både set i et samfundsperspektiv og med individets øjne?

Jeg mener, det er nødvendigt med en eller anden form for organisering eller systematisering af idrætsudøvelsen i dette land. Den såkaldt uorganiserede idræt er også en form for organisation, den har blot sværere ved at komme til orde i visse sammenhænge.

Staten har påtaget sig et ansvar for eliteidrætten i form af Team Danmark. Det finder jeg er i orden.

Nu må kommunerne og amterne påtage sig deres ansvar for breddeidrætten. Nogle har gjort det på udmærket og meget forskelligartet vis i mange år. Andre har ladet idrætsorganisationerne selv løse problemerne.

At stadig flere kommuner ser det værdifulde i at ansætte idræts-, fritidskonsulenter el.lign. i deres kulturelle forvaltninger bedømmer jeg som et positivt skridt fremad. At der også er idrætsforeninger, der begynder på det, anser jeg også for meget betydningsfuldt. Fremtidens idrætssystem må også baseres på professionelt uddannede folk. Frivillige ledere og instruktører er ikke nok.

Et hovedproblem er, at vi endnu ikke har fået etableret en uddannelse, der tilgodeser fritidsidrættens behov i tilstrækkelig grad. Men der er en på vej på DHL i samarbejde med Københavns Universitet. Ikke bare skal de, der uddannes i en sådan, kende idrættens verden og organisation godt, men de skal også have et indgående kendskab til det samfund, idrætten er placeret i. De skal desuden have indsigt i administration, økonomi, kommunikation og den teknologiske udvikling i en sådan grad, at de virkelig bliver så kvalificerede medarbejdere i de kulturelle forvaltninger og i idrætsorganisationer, at disse ikke bare ser muligheden for, men også nødvendigheden af disses ansættelse. Deres fornemste opgave i kommunerne skal være at arbejde for, at *alle* kommunens borgere skal kunne se mindst ét reelt idrætstilbud inden for kommune-

grænserne. Det behøver ikke koste de mange penge, om overhovedet nogen. På sygdoms- og socialbudgetterne kan givetvis spares penge.

Men kommunerne ville forhåbentlig også snart opdage, at én konsulent er for lidt til at klare alle opgaver. Nogle områder kræver særlig viden, f.eks. handicap- og ældreområdet. Af bitter erfaring ved jeg desværre, hvor svært det har været at få amter og kommuner til at interessere sig for ansættelse af kyndige folk til at varetage idræt for handicappede, selv om alle undersøgelser har vist idrættens særligt positive betydning for disse mennesker. Og vi er også allerede alt for langt bagefter med at planlægge tilbud til ældre. Også det kræver nemlig kvalificeret uddannelse. Ligesom børn ikke er små voksne, er pensionister og ældre ikke bare voksne, der er blevet endnu ældre.

De midaldrende og ældre har et særligt problem. De mødte ikke i deres skoletid et tilbud om ret mange forskellige idrætter eller fysiske aktiviteter, ja, mange af de mest velegnede idrætter for ældre mennesker fandtes slet ikke i undervisningsplanen på det tidspunkt. Og undervisningsmetoderne, eller rettere -metoden, var helt anderledes. Derfor har vor egen generation, Flemming, og alle dem før os, og sikkert også mange i den efter os et særligt behov for at få hjælp. Ikke til at gøre nogle ganske bestemte bevægelser på et ganske bestemt tidspunkt, men til at få undervisning i eller indsigt i idrætter, som de aldrig har stiftet bekendtskab med, og som de derfor ikke kan kende kvaliteterne i. Tænk bare på, hvor mange der ikke kender til orienteringsidrættens, skisportens eller ketcherspillenes muligheder og glæder? Livslange idrætter med helt vidunderlige værdier i sig.

Men er samfundet beredt på, at det skal give alle sine medlemmer de samme muligheder, de samme tilbud?

Tænk, om alle ville spille tennis? Eller ro? Eller svømme? Nå, men vi er heldigvis forskellige.

Der er meget mere, jeg kunne skrive til dig om. Men lad mig slutte med følgende bemærkninger.

Flemming, vi to gjorde os faktisk mange didaktiske overvejelser sammen, dvs. overvejelser over undervisningens mål, midler, indhold og elevforudsætninger samt alle disse forholds indbyrdes afhængighed, allerede da vi var unge lærere for en snes år siden. Vi

delagtiggjorde også andre deri, både ved vore bøger og i vor undervisning. Men tiden var ikke rigtig moden til at modtage de ting dengang. Interessen for samfund-idræt-pædagogik er vokset meget den sidste halve snes år.

Det er glædeligt.

Mon det også skal tage ligeså mange år, før forståelsen for betydningen af målrettet offentligt uddannede ledere og instruktører til fritidsidrætten trænger igennem?

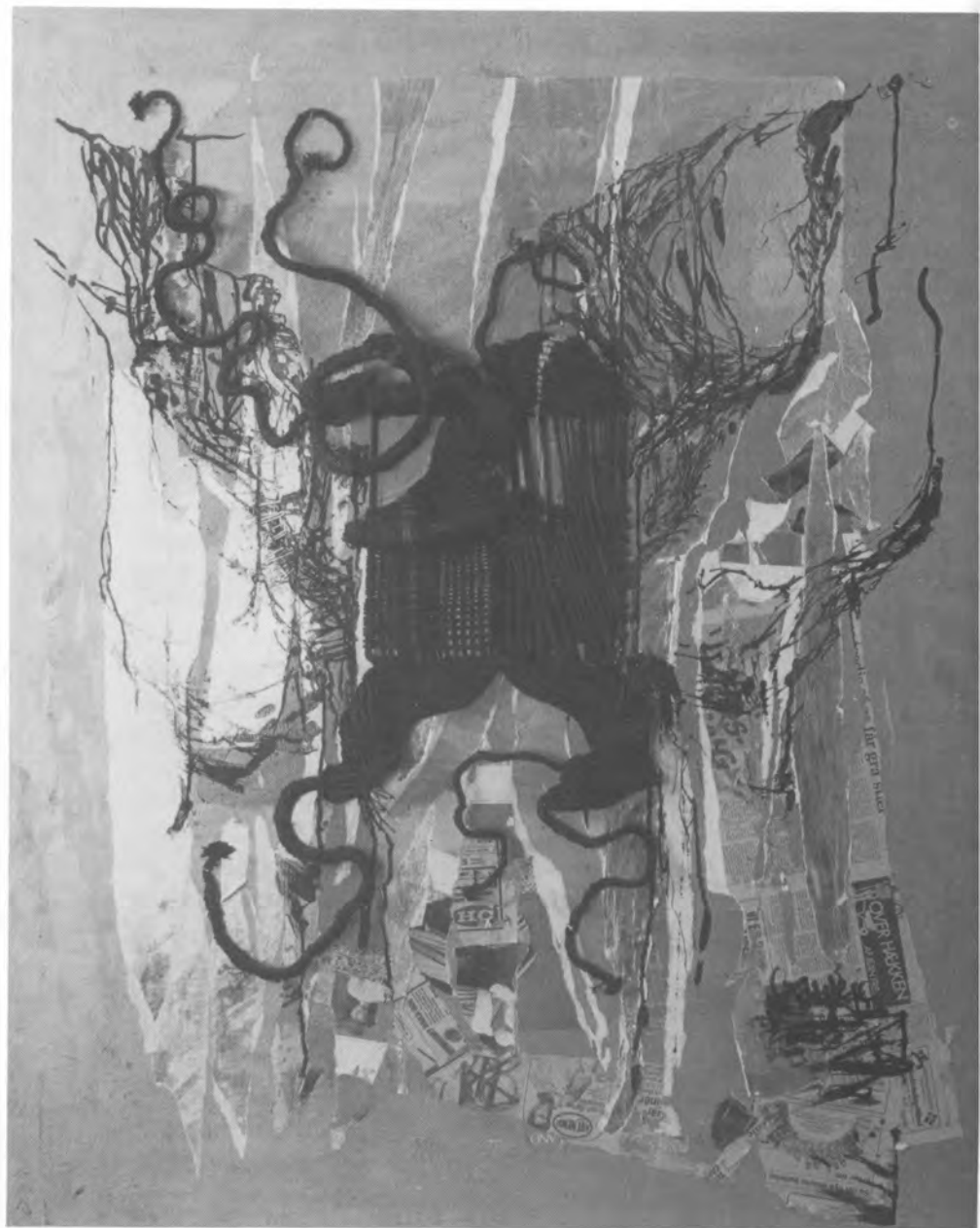
Skal vi skrive sammen om det om 10 år?

Og kan du så i øvrigt huske dengang på Gentofte stadion, du var så kreativ, at du foreslog, at vi skulle løbe med NEFA-lygter i stedet for depecher i 4×100 m stafetløb, da det var blevet så mørkt, at vi intet kunne se? Er du stadig lige fyldt med gode ideer til gavn for dine elever? Jeg håber det!

Vi høres ved!

De bedste hilsner fra din gamle ven

Ivar

Kære Erik

Jeg var meget glad for værtsskabet de 10 dage som Recontre Internationale des Educateurs Freinet (RIDEF) var på Den jyske Idrætsskole. Sjældent har et kursus i den grad givet vor rum liv. Højskolen osede igen af kreativ virksomhed, der ikke kunne undgå at indfange enhver, som kantede sig forbi de mange opslag, udstillede arbejder, programerklæringer m.v.

Kongressen virkede på mig grænseoverskridende på en række områder. Således overskred deltagerne gængse DJI-normer, men altid i nøje sammenhæng med angivelse af nye spændende levevilkår for mennesket. Ofte bevægede man sig til grænsen for det religiøst-mystiske, men altid humoristisk i udførelsen, der vidnede om afprøvning.

Kort sagt: Freinetbevægelsen for fuld udblæsning. Freinetbevægelsen in live.

Den var ikke som mange andre internationale kongresser. Den var uformel, intim, fuld af spontane livsytringer. Dette skyldes næppe alene internatformen, næppe heller deltagergruppens sammensætning eller deres fælles interesse for en idé.

På mig virkede det snarere, at I ikke stillede jer an dvs. blot redegjorde for tanker og ideer, men at I var personificerede ideer. Der var ingen distance mellem stof og person. Der var neddæmpede refleksioner i jeres pædagogiske handlinger. Det betyder ikke, at I ikke reflekterer, snarere, at I lod ting ske, at I tillod liv at udvikle sig uden først at teoretisere.

I tog vel udgangspunkt i det, der udspiller sig mellem mennesker og ikke i mennesket – eller barnet. Ligger der her en fundamental forskel på højskolen og Freinetbevægelsen?

Jeg synes ikke, at der er en sammenhæng mellem det I gjorde hine minderige dage overfor jer selv og det, I har beskrevet I vil gøre overfor skolebarnet.

Det skal der måske heller ikke. Netop alder betinger måske det forskellige udgangspunkt for vejledning.

Hænger jeg mig for meget i udgangspunktet for erfaringsdannelsen som noget væsentligt?

Er det barnet (den voksne), der gør erfaringer på grundlag af eks. curriculumtænkning eller gør erfaring noget ved os?

Med venlig hilsen *Ole*

Kære Ole

Det glæder mig, at du har fået et så positivt indtryk af Freinetbevægelsen og Freinetpædagogerne. Jeg synes selv, det var et vellykket møde og mange deltagere har givet udtryk for det samme. Det er stedet og personalet på skolen naturligvis en stærkt medvirkende faktor til.

Det er lidt svært at sige, om teoretiseringen er helt så neddæmpet, som du har fået indtryk af. Snarere er det vel sådan, at der går ret så omfattende og dybtgående overvejelser forud for enhver praksis, og ihvertfald blev det meste af det, der foregik på RIDEF'en hele tiden holdt op mod nogle teoretiske forestillinger og normer, som er styrende for, om en aktivitet bakkes op eller blot forløber og afsluttes spontant.

Vurderingen af om RIDEF'en lykkedes er således ikke blot og bart baseret på, om deltagerne var aktive og morede sig godt, end ikke på, om de lærte noget og fik et udbytte, men så sandelig også, og måske mest, om udbyttet var det tilstræbte. Det skal jeg komme lidt nærmere ind på senere.

På den anden side har du ret i, at Freinettænkningen lader liv udfolde sig, styrer kun lidt ved direkte indgreb, forstyrrer ikke den spontane livsudfoldelse og har stor tillid til menneskers egen vurdering af, hvad de laver. Derfor forekommer moralisering meget lidt, ligesom der ikke er meget (men dog nogen) behov for bussemænd.

Sætter nogen noget i gang, der ikke er Freinetsk (det skal selvfølgelig være forsvarligt), lader man det udfolde sig og diskuterer så bagefter, hvad det nu var, der karakteriserede den aktivitet. Hverken Freinet eller bevægelsen har jo forudset eller forudtænkt alt, og måske har de, der sætter noget uventet i gang fundet et guldorn.

Den pædagogiske idé er den, at man skaber nogle rammer, og heri ligger mange og vanskelige pædagogiske (og psykologiske) overvejelser, og dernæst må livet have lov til at udfolde sig indenfor disse rammer. Vanskeligheden ved at tilrettelægge en RIDEF består så desuden i, at deltagerne jo ikke, som når man arbejder med børn, kan tildeles en begrænset indflydelse på denne ramme, men som voksne må have mulighed for indflydelse på lige fod med tilrettelæggeren.

Der ligger heri, at når Freinetpædagogen underviser børn, påtager hun sig en voksens ansvar, hun sikrer at rammen er den rigtigst mulige og bestemmer i hvilken grad børnene indenfor denne skal have medindflydelse. I arbejdet med voksne kan man (synes jeg, og det har Freinet ikke udtalt sig om) ikke tage dette ansvar, men må dele det. Dvs. at enhver tilrettelæggelse rummer risiko for at blive væltet af de voksne deltagere. – Eller at blive forvrænget på tværs af de indbyggede ideer.

Freinetbevægelsen og – tanken er dybt demokratisk. Hvis deltagerne ikke er med og ikke kan argumenteres til at være med på tilrettelæggerens idé, må den dø. Og det skete da også med nogle af mine ideer i RIDEF 86.

Det sker selvfølgelig (næsten) ikke i arbejde med børnene. Her er den voksnes idé netop udtryk for en større ansvarlighed (den voksnes kontra barnets) og en større indsigt. Hyppigt er der nogle uafviselige samfundskrav, som børnene endnu ikke kender eller forstår, men som den voksne ikke kan gå på akkord med.

Den demokratiske balance er altså meget forskellig, når Freinetpædagoger arbejder med børn og med voksne. I mit teoretiske arbejde forsøger jeg at identificere en progression, en fremadskridende proces, hvori børnene bliver gjort mere og mere demokratisk ansvarlige, dvs. får overladt større og større (og mere og mere kompliceret) kompetenceområde for deres demokratiske beslutninger. Det kunne være spændende at høre, hvordan I, på højskolerne, forholder jer til dette problem.

Der er den pointe i denne synsvinkel, at læreren efter sin tilrettelæggelse ikke tænker i at motivere eleverne. De forventes at være interesserede og lærevillige. Skolen skal være et stimulerende miljø, ok, men læreren skal hverken lave tryllekunster eller hoppe på tungen for at fange elevernes interesse. Hvis de ikke er interesserede, er de gået forkert.

I konsekvens heraf rummer Freinetpædagogikken altid en rimelig mængde valgmuligheder. I virkeligheden *skal* eleverne mindst muligt. De skal i én eller anden grad medvirke til de beslutninger, der stiller valgmulighederne op, de skal vurdere konsekvenserne af deres egne dispositioner, og de skal tage stilling til, hvad de selv vil. Jo, de *skal* tage stilling. Det personlige valg spiller en afgørende rolle i Freinetpædagogikken. Og allerede tidligt i uddannelsen

(dvs. allerede på børnehaveniveau) bibringes eleverne forståelse herfor gennem praksis. Og når eleverne har valgt forkert, må de selv bære konsekvensen heraf. Freinetpædagoger venter meget længe med at hjælpe børn der har dummet sig. Er ikke nær så bange for nederlagene som den danske (i virkeligheden amerikanske) tradition er det. Det er nok det sted, hvor Freinettænkningen støder skarpest mod den danske tradition. Børn *kan* tåle frustration, sorg og nederlag, og skal ikke snydes for det, man deraf kan lære og kan udvikle.

Den pædagogiske kultur i Danmark synes imidlertid at rumme en sådan angst for »nederlag«, at man også i forholdet til voksne (og unge højskoleelever) på forhånd neddæmper sine forventninger og naturlige krav, at jeg bliver betænkelig og finder, at Freinetpædagogernes indgang til det menneskelige samspil mellem lærer og elev er langt sundere. I Freinetpædagogikken forventer man, at mennesker er ansvarlige og står inde for det, de siger. Man bliver fortørnet, hvis de svigter og giver sig ikke af med at »forstå, at det kan være svært for dem«.

Man skal fungere ansvarligt selv om det er svært. Og også børn skal være ansvarlige, omend i et omfang, der begrænses af den voksne ud fra deres indsig.

Det er sjovt, at du skriver om at tage »udgangspunkt i det, der udspiller sig mellem mennesker og ikke i mennesket« for, på den ene side er det vel vanskeligt at skelne, på den anden side er det netop karakteristisk at Freinetpædagogikken ser mennesket primært som et socialt væsen og derfor kun i meget ringe grad støtter sig til en egentlig udviklingsteori, altså en teori, hvordan mennesket udvikler sig. Dog afslører en brevveksling mellem den store intelligensudviklingsforsker J. Piaget og C. Freinet, at de egentlig var ret enige. Lad os sige, at Freinetpædagogikken tager sit udgangspunkt i det, mennesket faktisk og praktisk gør, ikke i nogle ideer om dets »ånd« eller »sjæl« – og måske er der en principiel forskel fra højskoletanken heri. På den anden side vil vel også højskolepædagoger mene, at den åndelige side viser sig gennem det praktiske liv. I hvert fald vil mange Freinetpædagoger kunne tilslutte sig Grundtvigs ord om åndens *oplevelse*.

Der er imidlertid et område, hvor Freinetfolk og højskolefolk vil være uenige i deres praksis. I Freinetpædagogikken indtager for-

tællingen ikke nogen fremtrædende rolle. Man har ikke megen tillid til »det levende ord«. Måske mest fordi det så ofte har vist sig, at det levende ord ikke er så levende endda. I virkeligheden er det de færreste, og også de færreste lærere, der behersker fortællekunsten således, at ordet virkelig kommer til at leve. Men altfor mange tror, de gør det. Derfor taler altfor mange lærere deres elever ihjel, åndeligt talt! I Freinetpædagogikken har man (måske for meget) tillid til den engagerede og selvoplevede beretning, eleverne kan give hinanden, men det er jo en anden sag.

Det bærende i Freinettænkningen er, at man arbejder, dvs. producerer, eksperimenterer, udtrykker sig – derigennem lærer man. Men alt dette sker i et socialt samvær, der forudsætter kollektiv tænkning. Udviklingen fra egocentricitet til kollektivitet eller co-operation er derfor et naturligt og integreret led i denne pædagogik.

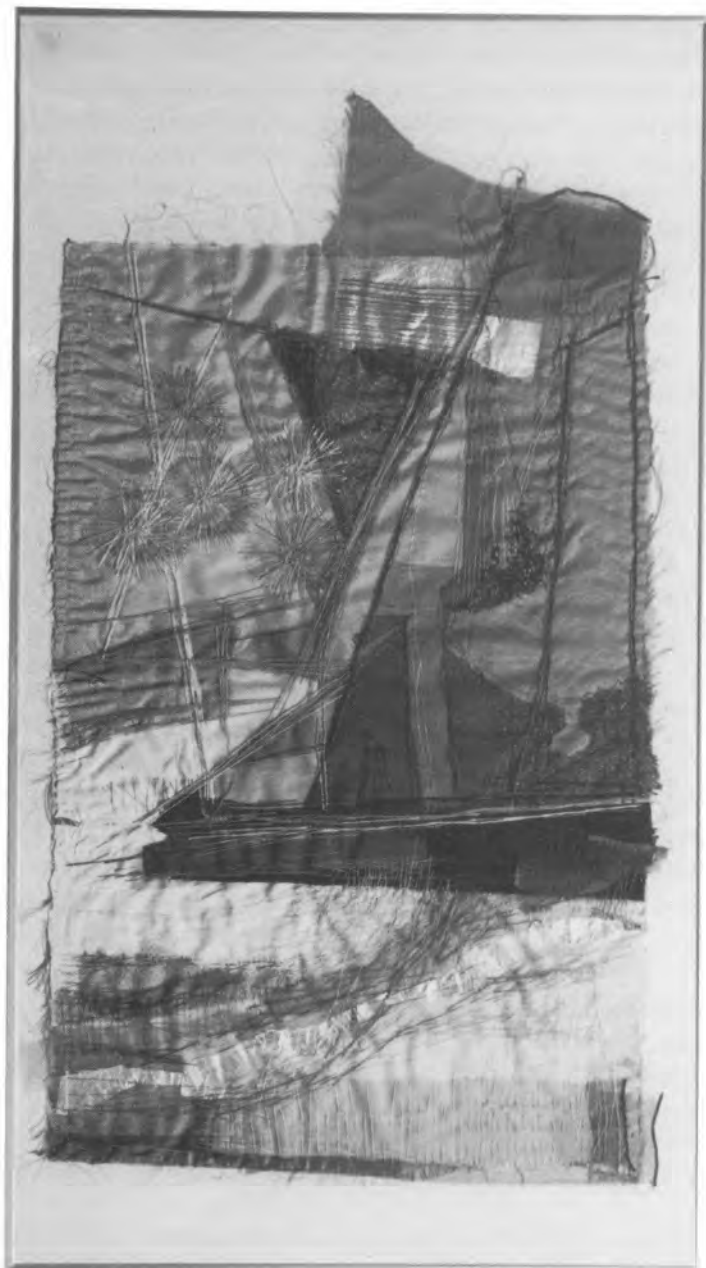
Freinetpædagogikken er derfor ikke en, men mange. Det er ikke en metode, men snarere et livsprincip. Og den ville sikkert bedst og fyldigst kunne udfolde sig i højskoleformen. Faktisk realiserer produktionshøjskolerne rige aspekter af Freinetpædagogikken, men støder da også på de barrierer, samfundet sætter op. Kravet om rentabilitet og konkurrencelighed.

Jeg ved ikke, om jeg hermed har besvaret dine spørgsmål. Du er selvfølgelig velkommen til at spørge igen. Meget er så vanskeligt at forklare fordi, det skal leves og opleves. I den forstand er der også i Freinetpædagogikken tale om »ånd«, atmosfære og om liv. Sådan som det gælder for højskolen, hvor vi oplever de samme forklaringsvanskeligheder hver gang vi skal beskrive den for en udlænding. Og også om Freinetpædagogikken gælder det:

– Og han har aldrig levet,
som klog på det er blevet,
han først ej havde kær.
(Grundtvig, om nogen skulle være i tvivl).

NB. Jeg forstår vist ikke rigtig dit spørgsmål om erfaringsdannelsen.

Mange hilsner og tak for sidst
Erik Håkonsson

Kære Erik

Tak for opbyggelig og klar tale – misundelsesværdig!

Erfaringsdannelsen?

Kræver store tykke bøger, men alligevel, fordi jeg tumler med problemet. Er den alene en intellektuel proces, hvor individet bearbejder, sammenstiller, reflekterer? Er det dig og mig, som gør erfaring, som den aktive part i sagen? MEN sker erfaringsdannelsen ikke også passivt – måske udelukkende – hvor du og jeg bliver grebet, (bjerg)taget,(vold?)ført. Det er tiden, historien, tilværelsen som gør noget med os. Tænkningen sættes først ind i næste fase, hvor du skal handle ud fra det, du er gjort til.

Lad mig give et par eksempler.

Det klassiske er jo bjergbestigeren, der drages mod dybet, hvor besynderlige kræfter trækker ham/hende een vej, men hvor man må sætte hele sit intellektuelle hæmningsapparat ind for at undgå at handle dødeligt. Eller en lille selvoplevet situation. Der spilles lidt motionsfodbold på en græsmark. Et stykke ind i kampen, spilles bolden højt mod den ene sidelinie, som er en skrænt. En spiller vil tæmme den, udfører 5/6 del af den rigtige bevægelse, stopper, idet han intellektuelt registrerer, at den resterende del af bevægelsen vil medføre, at han falder ned af skrænten. Men det var kampen, der havde fat i ham. Den gjorde et eller andet ved ham.

Jeg registrerer situationen, fordi der sker et brud i et flow, men i mange, mange andre situationer sker dette brud ikke, og registreres derfor heller ikke, men dannelsen sker. Du kender selv utallige lignende eksempler.

For Freinet sker erfaringsdannelsen vel ved det intellektuelle arbejde med et stof med en nødvendig distance mellem individ og materie, hvor pædagogen bliver formidleren. For højskolen skal stoffet omslutte een, minimere distancen, pædagogen fjerne sig, for at »kortslutningen« kan ske?

Ja, den var dobbelttydig?

Med venlig hilsen
Ole Worm

Kære Ole

Tak for skrivelsen af 6.11. Kan man nu svare kort på det?

I den Freinetske tænkning lægges der stor vægt på, at erfaringer har og skal have følelsesmæssig karakter, at der er en engagement-soplevelse i det, der skal huskes. Man gør ikke erfaringer passivt. Man handler eller involverer sig på anden måde – eller man lader sig involvere.

M Husèn taler et sted om den diamentrale modsætning mellem at give sig hen og være bevidst. Man lader sig bjergtage og har en stor følelsesmæssig oplevelse, styret af situationen eller man er bevidst og analyserende og kontrollerer derigennem sine følelser.

I den Freinetske tænkning er det vekselvirkningen mellem disse to tilstande, der sikrer den intellektuelle udvikling. Efterhånden udvikles der en færdighedsmæssig kompetence, der fungerer »på ryggraden«, således, at du ikke er bevidst om de vanskeligheder, som du tidligere måtte tænke meget analytisk over for at overvinde. Når kompetencen er således automatiseret, kan du igen give dig hen i aktiviteten. Flow'et i bevægelsen er udtryk for en sådan automatiseret kompetence, »stoppet« et udtryk for at spilleren udover at beherske tæmningen har overskud til at registrere skrænten og faren.

Håndboldspilleren skal kunne løbe, gribe, kaste osv. uden at det er nødvendigt at tænke over, hvordan hænder og fødder skal sættes således, at opmærksomheden kan koncentreres om positionerne osv. I den Freinetske tænkning sker netop ikke via en »pædagogisk« distance til materien, men derimod via direkte arbejde med den. Man kan godt sige, at læreren blot er en slags konsulent for elevens erfaringsindsamling, men i praksis er læreren dog også i høj grad den voksne, der gør det muligt for eleven at gøre sine erfaringer. Freinet selv var kendt for at tage sine elever med ud af skolen for at lade dem opleve og undersøge verdenen udenfor. For Freinet er skolen en uheldig kunstig konstruktion, som vanskeliggør det for eleverne at opnå frugtbare erfaringer. Sidst af alt er den Freinetske pædagogik intellektuelt, distanceret arbejde med et »stof«. For Freinet gjaldt det direkte engagement i samfundets liv gennem eksperimenteren, produktion, kommunikation, påvirkning og indfly-

delse, fællesskab og individualisme. Læreren rolle er at hjælpe eleven med dennes egen læreproces. – Men det *kan* jo også gøres med et godt eventyr, ikke?

Venlig hilsen

Erik

Kære barn!

Da du skulle konfirmeres, sagde du, at du ikke ville have en sang, men at du ønskede, jeg ville holde tale.

Det gjorde mig glad, for det fortalte mig, at du troede på, at jeg havde noget at sige dig, som var for væsentligt til, at det kunne omsættes i en lejlighedssang.

Alligevel svigtede jeg dig. Jeg kom ikke frem til det væsentlige.

Jeg tog kegler på at fortælle alle de morsomme, kvikke og begavede ting, DU havde sagt og gjort din barndom igennem. Og så sagde jeg noget om, at gid det må gå dig godt og alt det andet, som alle forventer og ingen husker bagefter.

Men det kan du ikke bruge til noget.

For hvad er det »at gå dig godt«?

Er det noget med arbejde, mand, villa og nystrøgne børn?

Eller er det arbejdsfrihed og uafhængighed?

Jeg ved det ikke, og du ved det ikke.

Men jeg ved, at jeg inderligt ønsker for dig, at du finder DIN EGEN VEJ gennem livet.

Der er så mange faldgruber.

Én af dem er, at vi er så vant til at gøre dét, andre forventer af os, at vi næsten kan miste evnen til at lytte efter, hvad vi selv kan, og hvad vi forventer af os selv.

Her har vi – dine forældre – stort ansvar og stor skyld.

Vi vil nemlig gerne, at andre skal synes, at I – vore børn – er dejlige, dygtige, hjælpsomme, kærlige, stærke, flittige, flotte og alle de andre tillægsord fra samme skuffe. Derfor er der lige fra I bliver født – ofte ubevidst – tilkendegivelser fra vores (jeres forældres) side, der signalerer nuancerne i vores tilfredshed med jeren gøren og laden.

I er aldrig i tvivl om, når I har gjort »det rigtige« og »det forkerte«. Eller rettere: hvad VI synes, er det rigtige og det forkerte. Alligevel må du stole på, at vores inderligste ønske er, at I selv skal erfare rigtigt og forkert.

Men det er hulens svært for os at lære jer at skelne.

Hvis vi ikke stikker rammer af for jeres gøren og laden, vil I blot finde andres rammer at bruge eller blive så egoistiske, at ingen kan leve med jer – tror jeg.

Vi sætter altså nogle rammer, og indenfor dem ønsker vi at støtte jeres initiativer.

Man må prøve for at erfare, og vi ønsker, at I får erfaringer indenfor alle jeres muligheder. I skal ikke have brakmarker, blot fordi I ikke kender jeres marker. I skal dyrke og pleje jeres jord – og lade marker ligge brak, hvis I skønner, det er bedst for jer. Derfor får I lov til at prøve meget, selvom vi så risikerer, at I tager en overfladisk nydelses- og forlystelsestur gennem livet.

Jeg ved godt, jeg længe har skrevet I, selvom dette er et brev fra mig helt til dig. Men du er så heldig at have søskende, og I er så heldige at være meget forskellige, og det har øget vore overvejelser om den enkeltes livs muligheder.

Du er begyndt at gøre oprør mod dine forældres normer. Det er rigtigt og uundgåeligt, hvis det skal lykkes dig at finde ud af, hvem du selv er.

Foreløbig gør du det ved at mene det modsatte af det, jeg mener og gør det modsatte af det, jeg synes, du skal gøre.

Det er i orden – til at begynde med. For man finder ikke sig selv ved at mene det modsatte af andre, men det kan måske give mod til at have meninger, der ikke ENTEN er med ELLER mod omgivelsernes.

Det er så let at sætte sig ind i en bus og lade chaufføren om ansvaret for ruten fra start til mål.

Det kræver meget selv at bestemme ruten og farten. Man må justere undervejs ud fra de erfaringer, man gør, for at få en god tur.

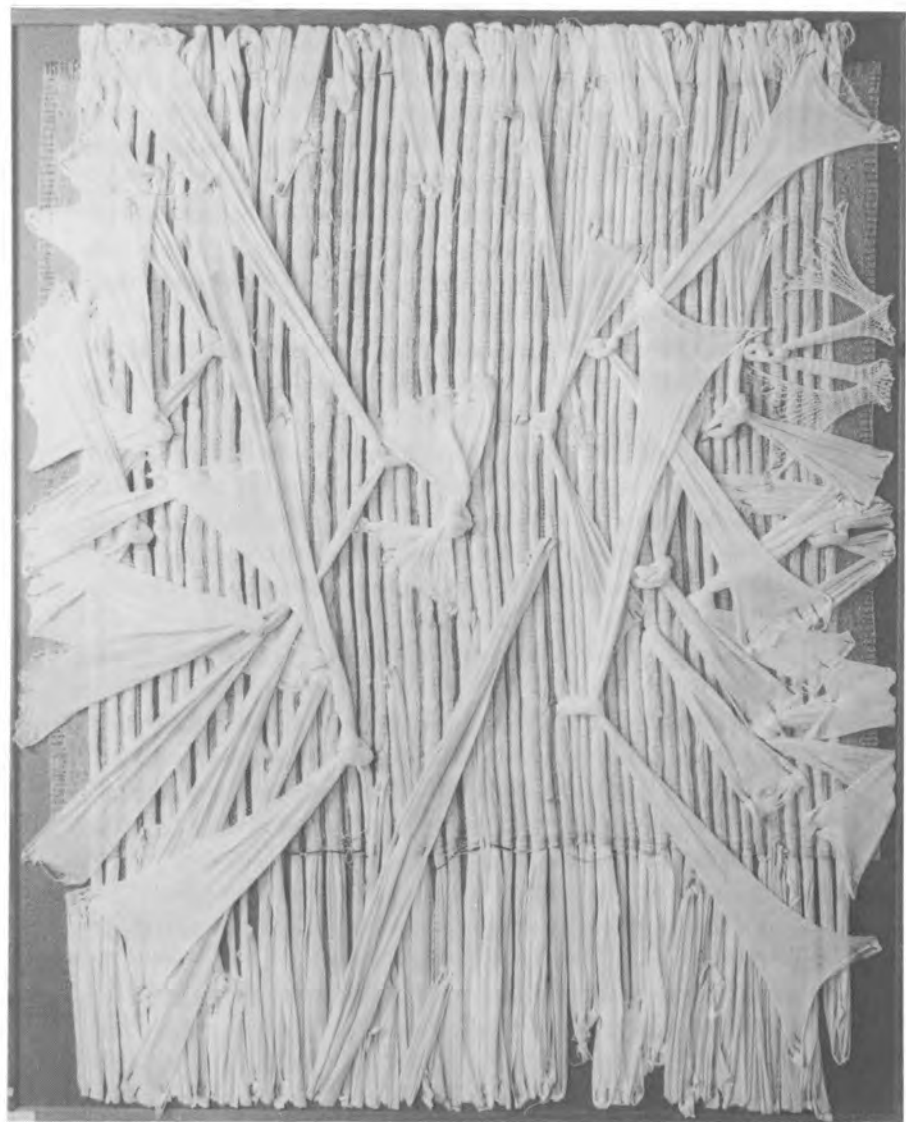
Jeg ønsker sådan for dig, at de erfaringer, du får med dig selv, ikke kun er omgivelsernes reaktioner på dig, men at du får mod til at se ind i dig selv og opleve kontakten med dine personlige reaktioner og derved får kræfter til at vælge din EGEN rute mellem start og mål. Derved vil du også skærpe evnen til at være lydhør overfor andre og forstå dem indefra og ikke ud fra fordomme.

Jeg ved, jeg har et kærligt, levende og varmt barn.

Gid, det må lykkes dig at leve et liv i kærlighed og varme med andre levende.

Gid, det må gå dig godt.

Kærlig hilsen
din mor

Kære mor

Det er ikke tit, du har fået brev fra mig – jeg bryder mig ikke om at skrive – men du kom i sommer til at stå som den samlende for vores lille familie – det var dejligt.

Det må vel betragtes som lidt skørt i min alder at foretage en tur på cykel til Paris og retur. Det var nøje planlagt. Sidste år kørte jeg 800 km på fem dage. Jeg fik siddesår. Jeg kørte uden at stå af cyklen for at se, hvordan det gik. Jeg kørte nogle ture i foråret 40–100 km, 20–25 km pr. time. Havde gjort mig nogle tanker om vejvalg – helst ikke for mange bakker – jeg ville gerne over til Vestkysten – ville gerne over Zuidersødæmningen – jeg var den vej, da jeg som stor dreng var i Paris. Hvordan fik I råd? – Det var i 51 – det var dig, der styrede pengene – du og far gav os oplevelserne – I fik dem først langt senere. Jeg ville se Nattevagten på Amsterdam Rigmuseum. Det var en dejlig oplevelse at se sammen med Lischen for længe siden – 1–2 dage i Paris – gensé – nysé – og så hjem igen – 2500–3000 km. Der var plads til ca. 3 uger. Det var første gang, at vi 5 var spredt 4 forskellige steder. Du blev stedet, hvor vi kunne få oplysninger om hinanden.

Nå, vi kom hjem fra luksusrejsen til Cannes mandag kl. ca. 24. Tirsdag gik med pakning af cykel. Så lidt som muligt, og dog så meget at min magelighed kunne plejes. Jeg ville selv lave mad, bortset fra i Paris. Ville vaske så lidt som muligt og dog have rent tøj på hver dag. Stod tidligt op onsdag, lavede morgenmad, smurte madpakke til frokost, sidste gang på toilet, mon det blev et problem? Farvel Nørrekær og Vejle. Mod Ribe, let vind fra SV, den vej skulle jeg – til Højer – købte pølse, tomater, kartofler, gulerødder og løg – ville ha' pølse i vin til aften. Over grænsen ved Rudbøl – ringede til Lischen – så flere storke – bortset fra vinden, var det dejligt, solskin og fint cykelvejr. Det er underligt at cykle i Sydslesvig og vide, at det har været dansk, nå, købte vin til pølsen i vin og en øl, det var gået bedre end forventet. Lavede mad, kørte videre til Husum. Efter mange forespørgsler på dårligt tysk – endelig en campingplads, ca. 200 km. Ingen plads – efter nogle forhandlinger om teltets størrelse – én nat – kl. 20.30 – på cykel osv. I bad, telt op, skrive om dagens begivenheder, sove. Der er forskel på Cannes

bløde madrasser og et underlag fra Den jyske Idrætsskole, og den er stor. 3 uger frivilligt – kunne ha' været hjemme hos Lischen – hvorfor prøve sådan noget? – Opleve? – Hvorfor ikke sammen med mine kære? – Præstation? – Hvorfor ikke noget mere kortvarigt? – Mange tanker kommer og går – holder bagdelen? – Kan du klare dette her? – Ja, man kan, hvad man vil, har du tit sagt. Stod op kl. ca. 5, kørte kl. ca. 6, spiste morgenmad i Tønning, sad i byens park, lavede te, havde købt friskt brød – sådan skulle livet være de næste 3 uger. Her var også arbejdsløse, tydeligvis utilfredse med et eller andet – vi ønsker arbejde og vil alligevel være frie – det er et privilegium, at kunne gøre noget som dette. Videre – så mange vadefugle, gæs, svaner, strandskader, hejrer, viber, måger, enormt med stære og så en hel masse slags jeg ikke kender – så en død ræv på vejen, gratis rævehale. Du ville nok ha' nydt at være med – ude hele tiden – se naturen stå op og se den gå i seng. Vinden var stadig imod.

Brokdorf atomkraftværk, der er nu noget uhyggeligt over det, sker der noget lige nu? Det er lummert, jeg vil ikke bo her. Tordenvejr i sigte – atomkraftværk i det fjerne – der røg en eger i baghjulet i den dårlige side, dvs. at hjulet skal af, tandhjulene også. Sejlede over Elben, fandt et skilt, hvor jeg kunne hænge cyklen op i en snor, hjulet af og egeren i. Jeg fik en til at hjælpe mig med at få cyklen ned, kunne ikke løfte og løse knude op samtidig. Det var eneste gang på turen, jeg havde uheld. Så blev det tordenvejr, masser af regn, stod i tørvejr hos en købmand, han ville snakke, mit tyske er ikke godt, men ansigtsudtryk og arme fortæller en del. Kørte videre i snuskregn – fandt ingen campingplads – sov i en skov ved et lille kolonihavehus – Lischen ville ha', at jeg skulle sove på campingpladser, men en undtagelse kunne vel gøres. Næste morgen videre mod Holland, uden at blive vasket, pludselig sprang en hjort over vejen – vi blev vist lige bange. Her er egentlig pænt, men lidt ensformigt, så en blomsterport, bryllup? En høj stang med en kunstig stork, gulerødder ved storken, en snor fra stangen til skorstenen, snoren fuld af børnetøj, jeg så det et sted mere, morsom skik. I Leer, den sidste store by inden grænsen, kunne jeg ikke finde ud af byen, hver gang jeg troede, jeg var ude, endte jeg på en motorvej, skilte er for biler – kunne ikke finde grænseovergangen for ikke bilkørende, fandt endelig en lille bro over grænsekanalen, der stod

en hel masse på tysk, som jeg ikke forstod, men der stod noget om gående, så jeg gik over og kørte videre i Holland. Der er lige så pænt som jeg husker, mange blomster, pæne huse, velholdt osv. Jeg har fået siddesår, der er cykelstier overalt, men de er belagt med fliser i alle afskygninger, og ikke alle brolægge har tænkt på bløde damer, snarere manderibben, af og til minder det om en affyringsrampe til en måneraket, det gør forfærdelig ondt i min højre balle, der er åbent sår. Folk cykler, mange ægtepar, det er ikke bare arbejdskørsel, det er rart at være fri for bilerne, men cykelskiltene er ikke helt præcise, så det bliver til nogle små omveje.

Dagene går ret ens, står op kl. ca. 5, toilet, vask, telt ned, pakke, køre kl. ca. 6, køre i ca. 2 timer, finde en bager, købe et grovbrød, finde et pænt sted til morgenmad, lave te, spise 5–8 stykker brød med marmelade, drikke ½ liter te, køre et par timer, købe ind til frokost, køre et par timer, spise frokost, 5–8 stykker brød med skinke, tomat, æg, banan, ost, som regel 3–4 slags, køre igen et par timer, lidt hvil, f.eks. gå igennem en by, køre igen, købe ind til aften, køre igen, finde en campingplads kl. ca. 20, bad, telt op, madlavning – forskellige former for skinke, kartofler, gulerødder, enkelte gange blomkål, kogt løg, 1 stk. brød med ost, en banan, altså lidt kød, mange kulhydrater. En øl til maden, senere på turen ½ fl. rødvin i stedet for, men så røg der af og til en øl medens jeg lavede mad. Når jeg cyklede, drak jeg saft fra dine sveskeblommer, jeg havde en ½ liter med, jeg fortyndede undervejs, saften holdt i 12 dage. Når jeg havde spist og vasket op, skrev jeg om dagens begivenheder og gik »i seng« mellem kl. 22 og 23. Jeg sov ca. 6 timer hver nat og følte mig aldrig søvnig. Jeg havde svært ved at drikke nok og svært ved at spise nok.

Da jeg kom til Zuidersøddæmningen, gik jeg op på diget, det var blevet solskin, dejligt, kunne ikke rigtig bestemme om jeg skulle køre over den aften eller vente til næste morgen, det ville blive ca. 40 km mere, godt 700 km på 3¼ dag kunne mærkes, men vinden kom skrædt ind fra højre, det ville blive første gang på turen, at vinden ikke var imod. Jeg kørte, næste morgen var vinden i SV igen. Standsede ved slusen, flere store skibe sejlede igennem, der er ikke meget plads til siderne, der var ingen der stødte på. Den gamle vej var tilsyneladende lavet til cykelsti, jeg havde den nærmest for mig selv.

Næste morgen mod Amsterdam, harer på vejen, fasaner, hejrer, strandskader, viber, de er ikke sky her, jeg er tæt på, inden de flyver op. Kørte et lille stykke på motorvejen, der var ingen biler her søndag morgen kl. 6. Køre på cykelsti til centrum i Amsterdam på nær ganske få hundrede meter. På Rigmuseet, se Nattevagten af Rembrandt, kiggede lidt på de øvrige billeder, de er gamle, jeg fik hurtigt nok. Så til Utrecht, igen svært at finde ud af byen, spurgte en ung mand på racercykel, prøvede på engelsk så godt jeg kunne, fynsk er lettere, han mindede mig om en gammel elev, rar. Vi fulgtes ca. 3 kvarter, han skulle samme vej, vi snakkede, jeg glemte min bagdel. Jeg blev budt på te, afslog, kl. var 6. Det skulle jeg nok ikke ha' gjort. Kørte forkert, vidste ikke, hvor jeg var, så en falk slå ned på en fugl, den havde fat, men fuglen slap med skrækken, 2 lappedykkere med unger, det blev omvejen værd, her var lidt dystert og øde, endelig ind på den rigtige vej. Så en campingplads, en herre med et barn på stangen fortalte tydeligvis på hollandsk, at jeg ikke kunne finde vejen, så han kørte med. Skrækkeligt sted. Videre til Antwerpen, det er svært med de store byer, når man hele tiden skal ha' for øje, hvor man skal hen, der var en tunnel under floden Schelde, kun for gående og cykler, rulletrappe ned, på tværs med forhjulet – og så nedad – bare holde fast – der var nogle store drenge foran – de havde prøvet det før – cykle dernede – op på samme måde – det gælder om at holde balancen. Forretningerne har lukket, det er mandag, jeg er på spanden med mad og ørikke, endelig en lille købmand, så indkøb. Spurgte nogle om vej, de så lidt mærkelige ud i hovedet ved mit vejvalg, men sproget de kan er flamsk, jeg kan dansk. Det blev til nogle kilometer med belgiske brosten, når de er værst, der må snart være hul helt ind til benet i min højre balle, den venstre fejler intet. Endelig en campingplads, den så dyr ud og var det, 367 belgiske franc jeg havde 373, rest ca. 1 kr. Jeg forsøgte at se ud som en, der havde penge nok. Jeg fik en plads, som var halvt så stor som din have, jeg gætter på 400 kvm (teltet er som 2 soveposer), svømmebassin, restaurant, tv-stuer osv. Jeg vaskede mig selv og mine trusser, der var varmt vand, jeg måtte se, om de kunne blive tørre undervejs.

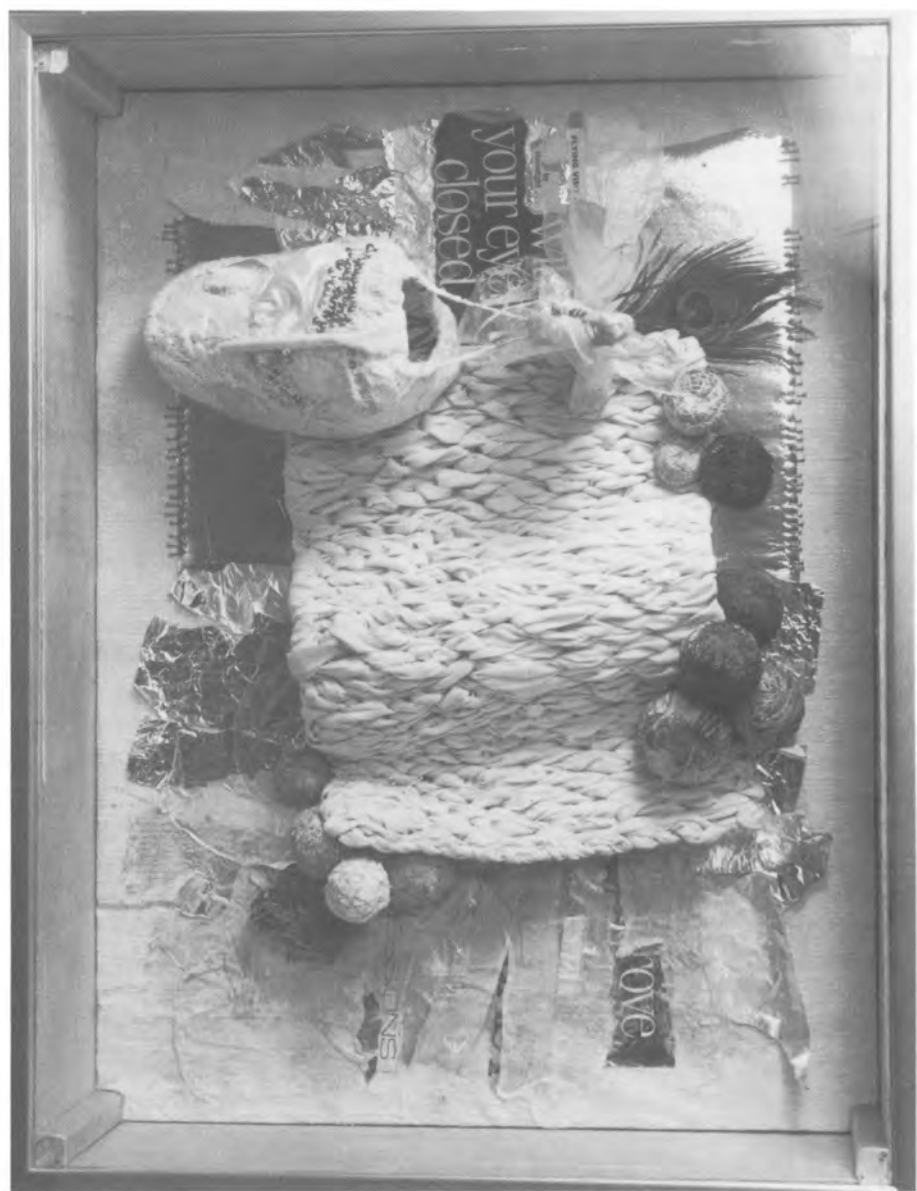
Nærmeste vej til Frankrig, så jeg kunne få morgenmad. Jeg skal en anden vej hjem. Stadig modvind. I Frankrig kl. 9, ind til en bager, købte en baguette, satte mig ved en transformatorstation i so-

len, i læ, lavede te og spiste baguette. Posten kom, mens jeg spiste, hvor jeg skulle hen? Hvor jeg kom fra? Man kan vel fransk? Den vej, jeg havde bestemt, duede selvfølgelig ikke, han foreslog en anden, jeg indvendte, at der var mange biler, men nej. Jeg rettede mig efter ham til Paris og kørte en anden vej hjem. Nå, god rejse, det blev måske samtalemnet den dag for ham, en mand fra Danmark til Paris, vi spiller godt fodbold.

Spiste frokost i Cambrai, havde købt paté de campagne, camembert, skinke, banan og rødvin, sad i en smuk park, tørrede trusser på bænken og på cyklen, en flok unge piger kom forbi, det var tilsyneladende meget morsomt, det de så. Trusserne blev tørre, og jeg mæt.

Natten tilbragte jeg ca. 90 km fra Paris i Chateau des Orel, gamle slotsbygninger var gjort i stand med toilet- og vaskefaciliteter, 15 kr., rørende. Damen på campingpladsen sagde, at der kun var en campingplads i Paris – i Bois de Boulogne, det var i den sydvestlige del. Jeg tog de sidste 90 km i modvind. Her er ikke til at tage fejl af vejen – Paris – Paris, kom ind ved Pt. Villette, her skulle jeg gerne ud igen. Så pludselig metroen, hvor den er oven over jorden. Så var jeg på hjemmebane, kørte hele Montmartre igennem, der var torv, sikken et leben, det var blevet solskin, så Triumfbuen. Tog et billede af cyklen foran Triumfbuen, sådan ville Alli ha' det for mange år siden. Fandt pladsen enorm, spiste – vaskede tøj – hængte det til tørre – vaskede mig selv – hvid bluse – Kirstens Home made bukser – en hvid plastikpose med værdisager – sandaler. Jeg kunne ikke blive pænere. Så gik jeg til Notre Dame og tændte et vokslys, det ville Hanne ha' gjort. Så gjorde jeg Paris om torsdagen også. Fredagen startede hjemturen, den tog 6 dage, men det er en anden historie.

Kærlig hilsen
Bent

Howdy Klaudi!

Champaign, Illinois, USA, 29. september 1986

Du har vel fuld tryk på med alle de pragtfulde mennesker, som får en højskole til at koge. Forhåbentlig koger det også over ind imellem. Den slags giver nogle dejlige og udviklende sammenstød, som kan få indtil flere dage til at boble af indhold.

Underligt at sidde midt på prærien uden indianere, men med masser af cowboys i deres motoriserede hestekræfter, som rider rundt i Prairie Country i Illinois, også kaldet Lincoln State.

Her er p.t. som den varmeste sommerdag under dine skrå vægge i din store hybel. Men alt er stort og mægtigt her, så hvorfor ikke også temperaturen. Den aner jo ikke hvad efterår betyder. Så den leger altså sommer endnu og præsterer mellem 32° og 35°. Jo, jo celsius selvfølgelig. Selv majs sveder sig helt brun. Ligeså langt øjet rækker er der majs, majs og mere majs. Okay da – der er nogle bønner og enkelte græsmarker ind imellem og et enkelt strittende oliebotetårn, men ellers er det sgu majs.

Ellers er her næsten som på en højskole med en forunderlig blanding for krop og sjæl, for øjet og øret, ja, for alle sanser. Nye indtryk, nye mennesker, nye situationer, nye oplevelser. Det er svært at filtrere alt det jeg udsættes for, men jeg kaster mig frygtløs ud i alt, som du allerede gjorde det på højskolen, inden jeg rejste. Idrætspsykologien får, hvad den skal have – én på frakken – og det ER spændende. Men som bekendt for enhver – selv på en idrætshøjskole – så er livet andet og meget mere end idræt og idrætspsykologi. Indtil nu harmonerer mine drengébøgers cowboy- og indianerverden ikke rigtigt med den oplevede virkelighed, men hvordan skulle den også det.

Hands up – og ud med antennerne. Sæt computeren på »modtag«, for her er en lille discette til de lange vinteraftener (hvis der da ikke tilfældigvis skulle være bare ét enkelt aftenlærermøde)!

America America

Mens Ronald Reagan får gennemtrumfet
sin nye skattereform (the best since fifty years)
og Ferdinand Marcos' kone græder krokodilletårer
for sine stakkels landflygtige børns skyld
og i samme tv-udsendelse synger duet med sin Ferdinand,
mens tv's Headline News kommer jorden rundt
på 13 minutter,
og Schultz og Scherverednads fra
Guds eget land og Lenins Sovjet
sidder overfor hinanden i Washington,
er det stadig efterår i Danmark.

Mens varerne i supermarkedet
kører hen over fotolinsen
og en elektronisk kvindestemme højt og tydeligt
taler prisen ud i rummet,
mens Tina Turners nye dobbeltalbum
topper hitlisten og Frank Sinatra
udsender sine erindringer »His Way«,
mens hunde i alle størrelser trækker
joggende i alle størrelser efter sig
og 24 kanaler uden licens og ligeså mange med
sender døgnet rundt,
mens FBI i Miami uden hjælp fra Miamipatruljen
afslører storsmuglere af kokain ansat ved
Eastern Airlines, som uvidende har transporteret
1 tons kokain ind i USA pr. måned i over to år,
er det stadig efterår i Danmark.

Mens Ronald og Nancy indstuderet vinker
på vej til den helikopter, som åbenbart aldrig
vil falde ned,
mens skræmte forældre i Louisiana
holder deres børn inden døre,
eller kun lader dem køre til skole
i svært bevæbnede skolebusser
på grund af en såret, men endnu fri lystmorder,
mens hovedhistorien på tv fortæller
om to veninders gensyn i et supermarked i Chicago
efter ikke at have set hinanden i 14 år,
men nu genforenes efter at den ene ved at
banke den andens lille to-årige datter i ryggen
redder datterens liv,
da hun har spist et forgiftet bolche,
mens den to-åriges giftige bolche er smidt væk,
mens Chicago Bears og Cincinnati Bengals, der
har en ægte tiger med i bur som deres mascot,
mens de løber panderne mod hinanden
i American Football,
er det stadig efterår i Danmark.

Mens alting koster penge,
selv når man skal veksle mønter eller
bruge en bagagevogn i lufthavnen,
mens de 36.000 studerende på State University
of Illinois koster stedet 3 millioner dollars
om dagen,
mens Linda Evans nye film »The Last Frontier«
har verdenspremiere næste torsdag,
mens Stan Johansen, som er manager
på Courier Café i Champaign, fortæller mig,
at hans far taler »farmer Danish from Jutland«,
og en tv-reklame til violiner og med lav og
indtrængende stemmeføring fortæller os,
at vi skal bruge BRUT – vi mænd – fordi
»it smells like a man«!,
mens en almindelig amerikansk kvinde

i et indslag om en amerikansk komiker
på vej ind i politik – bliver spurgt,
om hun synes det er en god idé, og hun svarer:
»at én skuespiller i amerikansk politik er mere
end nok«,
er det stadig efterår i Danmark.

Mens jeg tænker på The Amish People,
som jeg besøgte i byen Arthur 30 miles
syd for Champaign,
en gruppe mennesker, der i næsten 200 år
har levet som bønder gjorde dengang,
de først kom til landet,
som endnu ikke bruger el, teknik eller
motoriserede maskiner eller biler,
men kører rundt i små sorte to-hjuls
hestetrukne vogne og bygger huse til
alle familiemedlemmer på samme grund,
som hjælper hinanden med at bygge og høste
(måske kender du dem fra filmen »Wittness«),
er det stadig efterår i Danmark.

Mens jeg ikke kan glemme
taxachaufføren fra Ukraine,
ham som kørte mig til lufthavnen i New York,
mens han fortalte om sin barndom under
Anden Verdenskrig,
hvor han boede 200 kilometer vest for
Tjernobyl og blev taget til fange af
tyskerne som femårig og i to år
var i koncentrationslejr med sin familie,
som efter krigen kunne flygte via Ungarn
og komme til Amerika med ham som tolvårig
i 1949,
til det land, hvor hans børn i modsætning
til ham selv lærte både at skrive og læse,
mens jeg selv løber over prærieland,
mens jeg læser, forelæser og lytter,
mens jeg ligger og ikke kan sove for varmen

og hører fårekylinger og cikaders mørkeorkester,
kunne jeg godt tænke mig,
at jeg var i Danmark,
og at det stadig var efterår.

Howdy Klaudi – pas godt på dig selv. Tak for din indsats, så jeg kan
være her og suge til mig. Hils alle. Jeg glæder mig til at komme til-
bage.

De kærligste hilsner
Jørn

Kære Klaus

Vi har talt mange gange om hvordan det mon ville være, når vi en gang blev færdige med at læse og eventuelt begyndte at undervise. Ville det blive et arbejde eller en livsform, en nødvendig pligt eller et uundværligt livsindhold. Ville vi kunne opretholde den kritiske distance til den tåbelige, let selvhøjtidelige lærerrolle, vedblive at være mennesker og hverken deus eller daimon. Store ord – men sådan er det, når humanister og kunstnere søger mening i tingene.

Jeg vil straks, før du bakker ud, sige, at det er ikke noget kald for mig at være lærer – heller ikke højskolelærer. Det er en oplevelse, men vel at bemærke en særdeles interessant oplevelse – og indtrykkene er helt anderledes end dem jeg husker fra min tid i gymnasiet.

Med den intellektuelle distance man må have som iagttager, som underviser og som lærer, må jeg konstatere, at det er anderledes. Skolen er en anden, eleverne og lærerne andre, og jeg selv helt anderledes.

Der er tale om en enestående symbiose, en virkeliggjort hybrid. For man kan ikke skille tingene ad. Højskolen er en enhed. Det må den være. Ikke per tradition, men per nødvendighed. Holder den op med at være en helhed, ophører den med at være en levende organisme. Du kan ikke rive dig løs uden at stå udenfor, og så smuldrer tanken mellem hjernevindingernes distance. Misforstå mig ikke, højskolerne er forskellige og består hver især af utallige dele og fraktioner, men man må gå ind på ideen, ellers brister boblen.

Der er tale om en yderst delikat og ekvilibristisk balanceagt, der indebærer at være deltager, iagttager, underviser og lærer på samme tid, for som iagttager registrerer du hele tiden, akkurat som jeg nu fortæller det til dig, hvad der sker; som underviser er det din opgave at give timerne et indhold og en udvikling; som lærer på en skole som denne har du yderligere et ansvar for at ingen lider skade på sjæl eller legeme og ej heller bringer andre i fortræd – og alt det kræver distance; men den virkelig vanskelige balanceakt består i at du samtidig må gå ind i situationen med hele din sjæl, lade dig henrykke, fascinere og rive med, for dermed bliver visionen reel, ideen sand og i denne glimtvis selvforglemmelse blir du en del af højskolens kosmos.

Måske synes du det er en illusionsfyldt, romantiseret og umulig opgave at samle så uforenelige størrelser som distance og selvforglemmelse, men højskolens kategoriske imperativ må være det personlige engagement, og desuden rummer de legemlige aspekter – og dette er jo en idrætshøjskole – mulighed for at opløse ikke blot modsætningen mellem det sanselige/følte/emotionelle og det kognitive (enheden og ligeværdigheden af det legemlige og det sjælelige er netop kongstanken), men også modsætningen mellem den inverterede henrykkelse/kropsdyrkelse og teamworkets kollektive læreproces, for i denne nykonservatismens og kropsdyrkelsens renaissance er det stadig muligt på en højskole at fastholde nogle af de (nu) gamle idealer fra et oprør der fandt sted, da lærerne var unge.

Det er ikke tiden at spekulere over om fascinationen forbener med tiden, nyudviklingen bli'r til stilstand med rutinen, progressiviteten og oprøret til konformitet og konservatisme med den tiltagende sinilitet og den nødvendige personlige frihed og identitet hengemt i flugt fra forpligtelsen og stedet, når minderne bli'r større end nuværet. Lige nu er det tilstrækkeligt at glædes over opvarmningen for fuld kraft med Dire Straits før en badmintontime, stilheden på vej tilbage over fjorden, suget i maven ved en vovet vending og udsigten til 70 km på cykel til en kold kanotur.

Spræng grænserne Klaus, gør den personlige oplevelse kollektiv og den individuelle identitetsdannelse til fællesproces for en tid – tag på idrætshøjskole.

Til vi ses igen, husk at du også skal være smuk indeni.

Kurt

Rejsebrev: Arcobaleno 1986

Forførende eller forløsende?

Sommerens store gymnastikbegivenhed for Den jyske Idrætsskole er den Internationale Gymnastikfestival i Albenga, Italien, hvor skolen er repræsenteret af det nyoprettede skolehold. Rejsen til Italien og opholdet hernede er for de 20 gymnaster og vi to ledere en begivenhedsrig, oplevelsesfyldt og solmættet fælles oplevelse, og beruselsen over, at det er lykkedes os at få skoleholdet til at fungere i et tæt samarbejde om en stor opgave, har ingen grænser.

Festival Arcobaleno er et storslået arrangement med dygtige gymnastikhold fra otte lande. Især Danmark er rigt repræsenteret med 31 hold ud af 53. Vore forventninger om at opleve nogle fantastiske opvisninger og få en mængde inspiration til den kommende gymnastiksæson er store. Derfor søger vi specielt det sted, hvor vi ved, at særligt udvalgte hold giver deres opvisning, nemlig det store stadion.

Og hvad får vi at se?

Ja, hvis vi holder os til den rytmiske gymnastik, så kan man få det indtryk, at jo mere show og glimmertøj, der er indlagt i holdenes fremvisninger, desto bedre. Udvalgelseskomiteen har især prioriteret hold med højt- og dybtskårne gymnastikdragter, som forstår at sælge deres femininitet. Kun få af de rytmiske grupper har drenge med, og hvis showet er rigtigt gennemført, er drengenes funktion oftest at »spille op« til pigerne. Især holdene fra danseinstitutter repræsenterer denne linie, men det lader også til at foreningsgymnasterne er på vej til at overtage dansegruppernes hoftevik til inciterende discomusik.

Og vi søger hurtigt væk fra stadion, hvor en sørgelig ensretning og fantasiløshed synes at præge de fleste af de rytmiske hold. De kvaliteter, som så mange dygtige gymnaster indeholder, burde udnyttes langt bedre, så deres tekniske dygtighed blev forenet med et kreativt og følelsesmæssigt kropsarbejde.

Den politik, som føres, er med til at bekræfte den traditionelle undertrykkende opfattelse af kvindekroppen, som vi kender fra

nyhedsmediernes, reklameverdenen osv. Man belønner pigernes kamp for at være flotte, smarte og tiltrækkende i stedet for at indgyde dem mod og kræfter til at arbejde med deres krop, lære den at kende og acceptere den.

Kropsarbejdet burde således medvirke til at frigøre og styrke kvinders identitet. Oprindeligt var det gymnastikkens fornemste opgave udfra kropslige erfaringer at give kvinden selvrespekt og selvtillid til at kæmpe for ligeberettigelse og frigørelse i 1800-tallets patriarkalske samfund.

Har gymnastikken forrådt sin tradition?

Nu som dengang må det være gymnastikkens opgave – i alt fald indenfor det folkelige foreningsarbejde og i højskoleregiet – at virke bevidsthedsudvidende. Idrætslederen er med til at præge karakterdannelsen gennem den påvirkning af kroppen, som sker i idrætsundervisningen. At idrætten er med til at forme idrætsudøverens karakter er nedlagt i olympismens menneskesyn, som er arvet helt tilbage fra det klassiske græske syn på mennesket. Her vidste man, at karakteren ikke formedes af forstanden, men primært af kroppen. Og olympismen ser idrætten som et redskab i opdragelsen, et redskab til at forme ens eget liv, og den betragter det, der sker indenfor idrætslivet som noget, der kan overføres til andet liv, så idrætsudøveren gennem sine erfaringer kan bidrage til et bedre verdenssamfund.

Idrætten er således med til at skabe holdninger og ideer, som indirekte kan være påført idrætsudøveren af det omgivende samfund eller holdninger, som idrætsudøveren har fået – ikke ved at overgive ansvaret for sin krop til en anden – men derimod gennem en bevidstgørende proces, som har gjort hende i stand til at tænke selvstændigt.

Her er det, at gymnastikken bør udnytte den specielle mulighed, den har for mere indadrettede, procesorienterede arbejdsformer, som kan styrke individets personlighed til at turde være selvstændigt handlende i andre sammenhænge. Det betyder ikke, at gymnastikken absolut skal være kvindepolitisk opdragende; men den skal være med til at styrke og selvstændiggøre, så udøverne ikke altid blot overgiver sig til en autoritet, som viser den rette vej.

Hvordan løses opgaven?

Nødvendigvis må lederen og gymnasterne turde kaste sig ud i selvstændige opgaver, turde give bevægelsen udtryk, ikke blot det sexede, feminine udtryk, men også det musiske, kunstneriske udtryk. Desværre fortolkes denne opgave ofte som »at spille teater« og giver sig udslag i udstyr og shows, hvor bevægelseskvaliteten kommer i anden række.

Den rytmiske bevægelse kan få udtryk ved at arbejde med kroppen som formidler af sanselige og følelsesmæssige sider af menneskets liv. Bevægelsens form giver et symbolsk udtryk, hvis indhold kan fortolkes både af udøvere og af tilskuere. Gymnastikken har store muligheder for gennem en alsidig kropsbrug og et alsidigt kropsudtryk at artikulere bevidsthed, som er meget lidt kønsrollefikseret og som gør op med det feminint staffagerede præg. Kvinder skal ikke lære at spille deres roller bedre, men at opgive dem.

Britta Riishede

Kære Højskole

Engang imellem er det godt, at man kan skrive til hinanden.

Det er det, fordi man så ikke bliver forstyrret af indvendinger og spørgsmål vedrørende det, man gerne vil give udtryk for.

Man kan lade tankerne få frit løb, og man kan, når man vurderer det skrevne, strege det ud, som man alligevel ikke synes giver en sammenhæng.

Du vil måske mene, at dette brev ikke skulle være sendt, men jeg tager chancen og håber så, at du har lyst – og tid – til at læse det.

Som du ved, er jeg tilflytter i den store kreds, som er din familie.

Jeg er opvokset på stenbroen, og i min familie var der ingen tradition for at interessere sig for, hvad der skete i din verden.

Først i en forholdsvis moden alder blev jeg en del af dit liv, da jeg skiftede fra at være folkeskolelærer til at blive højskolelærer.

Dette skift har på mange måder beriget mig, men det har også på nogle områder bevirket, at jeg har følt, at du har forsøgt at overbevise mig om din egen fortræffelighed, uden at denne fortræffelighed var til stede.

Du påstår f.eks., at du er almen og almindannende. Du gør det tit, og især gør du det, når du skal overbevise om, hvor betydningsfuld du er.

Det har du behov for af og til, og måske er det særlig vigtigt for dig i disse år, fordi du – ligesom andre – bliver mere og mere præget af de økonomiske og politiske forhold, som præger tilstandene i vort land.

Disse forhold har bevirket, at medlemmer af din familie er forsvundet, men du trøster dig måske med, at i stedet for dem, som forsvandt, kommer der flere nye til.

Eller er det sådan, at du er ved at blive bekymret over, at udviklingen ikke helt ser ud til at blive, som du kunne ønske det?

Nå, men lad os vende tilbage til det med det »almene og det almindannende«. Jeg mener ikke, at du er almen, selv om de emner, du beskæftiger dig med, kan virke almindannende.

Du interesserer dig for og beskæftiger dig meget med væsentlige sider af tilværelsen – og du gør det på en flot og til tider meget overbevisende måde. Så overbevisende at man ofte lader sig rive med.

Der er ånd og pondus bag, når dine familiemedlemmer står frem og sætter tingene på plads.

Men – glemmer du ikke, at måden, det gøres på, kun er forståelig for de indviede: De, der er medlem af familien, eller de, der ønsker at blive det?

Du vil nok, som du så ofte før har fremført, sige, at det ikke kan være meningen, at du skal ændre din måde at udtrykke dig på, fordi »man« ikke forstår dig. Sagt på en anden måde, så ønsker du ikke »at tage folk i hånden« for at få dem til at forstå din tankegang og dine ideer med tilværelsen.

Men var det ikke det, Grundtvig gjorde med datidens bondestand, og har »vor tids bønder« ikke samme behov som bønderne i forrige århundrede?

Forskellen er, at der ikke i dag findes én bestemt samfundsklasse, som har behov for din hjælp og støtte. Det drejer sig nu om større og mindre grupper, der af vidt forskellige årsager mangler mulighederne for at få de impulser, som kan bevirke, at deres tilværelse bliver menneskeligt tilfredsstillende.

Her kunne du sætte ind – men du gør det ikke. Du afviser mange af dem, der trænger, fordi du ikke ønsker at hjælpe og støtte »specielle« grupper af mennesker.

Samtidig postulerer du: højskolen er for alle!

Det passer simpelthen ikke.

Du har ganske vist ikke formelt nogle adgangsbetin­gelser, men reelt siger du nej til mange, fordi de ikke passer ind i systemet – dit system.

Du siger, at du dør, hvis du skal til at tage specielle hensyn.

Det tror jeg ikke på. Jeg er overbevist om, at din tilværelse bliver rigere, hvis du åbner dine døre noget mere – hvis du bliver lidt mere almen i dit tankesæt.

Det kræver nok, at du giver dig lidt tid til at snakke sammen med dem, som er i din familie og ikke mindst med dem, som år efter år besøger din familie på dens mange og mangeartede bosteder.

Du bør nok få dem til at indse, at de – bevidst eller ubevidst – er medvirkende til at opsætte begrænsninger for den almenhed, som de påstår at tjene.

Lykkes det for dig, vinder du påny en sejr.

En sejr, som ikke blot får dig til at bestå, men som får dig til at

leve videre ud over en periode, hvor der er blevet gjort meget for at knægte dig.

Udefra såvel som indefra. Gid det må lykkes for dig!

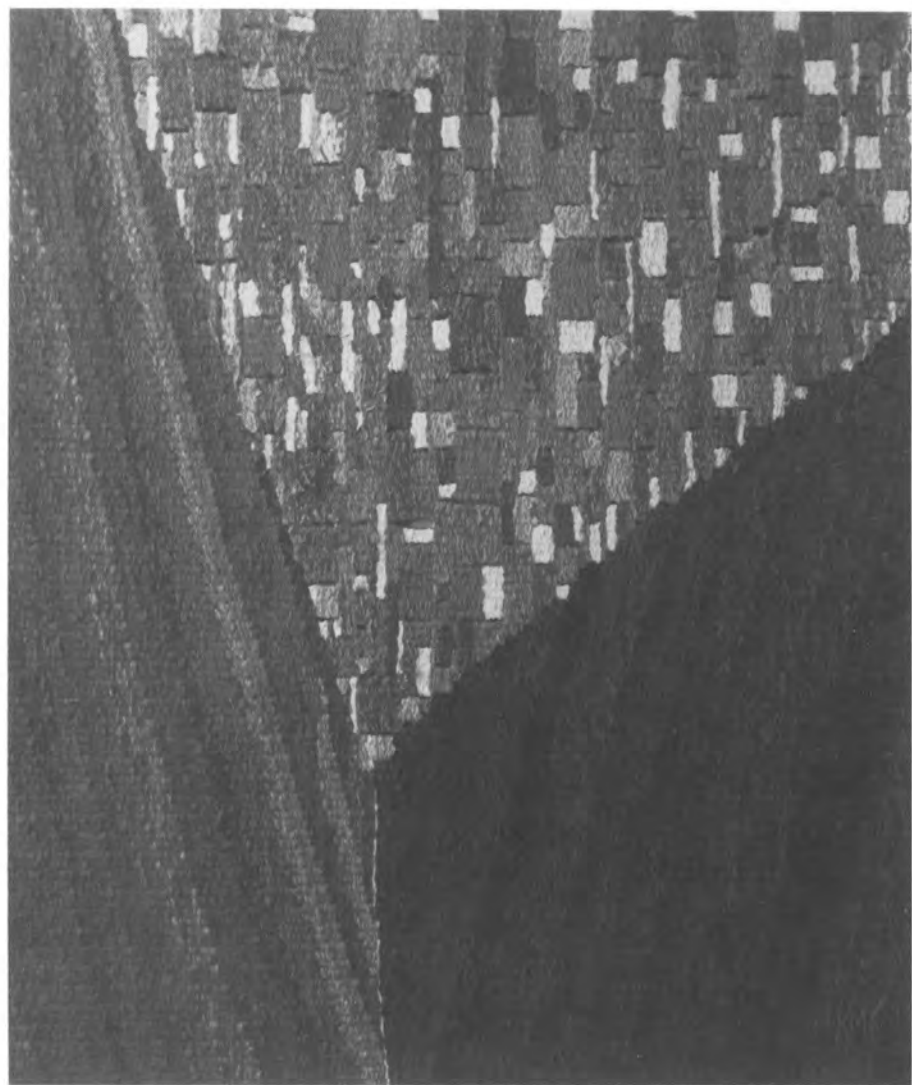
Udenfor går året på hæld. Farverne skifter, og naturen samler kræfter til et nyt livgivende forår.

Indenfor. . . ?

Mange kærlige hilsener til dig med oprigtige ønsker om, at du må leve op til dit ry.

Een af dem fra mulighedernes land.

Flemming Westh

Årets gang

Årets gang

Vi har afsluttet vor idédebat. Debatten var en forudsætning for den nødvendige åbning over for de nye kvalifikationskrav, som møder højskolen i dag. Vi ved alle, hvorledes det syder og gærer inden for foreningsidrætten og den anderledes organiserede folkelige muld. Folk – vi – vil oplyses. Folk vil noget. Som eet af de toneangivende institutioner inden for folkeoplysningen skal vi være parat til at innovere og sætte i gang. Vi skal være i stand til at lave folkelig forskning. Dette er en svær proces for os alle, men vi tager de nye udfordringer op.

Blandt andet herfor retter vor opmærksomhed sig mod de nye brugergrupper, der ønsker at dyrke idræt i en anden social relation end den køns- og aldersopdelte idræt. Dette betyder, at de idrætstilvalg, som eleverne får på 2 semester, retter sig dels mod en kulturhistorisk genstand, som eks. kan hedde fodbold, som vi kulegraver, dels mod et område, som er karakteristisk for hele familiens idrætlige adfærd. På denne måde vil eleverne få en idrætslig erkendelse på det vertikale og horisontale plan. Det er vor opfattelse, at dette i større grad gør dem reel kompetente til et lederarbejde.

Som følge af den forbedrede økonomi, har vi vundet et antal frihedsgrader. Vi er nu i stand til at handle, hvor vi før blot havde idéerne, men ikke kunne effektuere dem. DJI er blevet jolleer. Vi har købt 3 joller (Knud, Anna og Kaj) og har i det meste af september måned sejlet på fjorden med alle vore 120 elever. Eleverne var udelt begejstrede herfor. Det er klart, at disse joller også vil indgå i idræt 2 faget: natur- og friluftsliv.

I 1987 er der gymnastrada i Herning. Skolen deltager dels med et gymnastikhold, der træner på livet løs, dels vil vi foranstalte en work-shop, der skal vise dele af det arbejde og det liv, der udspiller sig på Den jyske Idrætsskole.

Eet af højskoleopholdets højdepunkter var som altid vinterrejsen. Vi var på Beitostølen efter den gammelkendte recept – blot boede vi gruppevis i hytter. Pragtfuld tur, som igen afdækkede nye spændende sider hos eleverne. Vi har evalueret turen, og det er vor hensigt i en årrække at blive på Beitostølen, men hvor vi alle bor på vejkrøen. Det giver større samhørighed.

Og midt i arbejdet kom så Knuds afskedsfest. På behørig vis blev Knud midtpunkt først ved receptionen, hvor et par hundrede mennesker takkede af med Knud og senere med en aftenfest, hvor nære venner og skolens personale spiste, drak og dansede på »anstændig vis«.

Udbygning

Det var en glæde, at vor nye administrationsbygning blev færdig umiddelbart før det nye elevholds ankomst. Den indfrier til fulde vore intentioner ved at være funktionsduelig samt symbolisere skolens idé. Den gamle private stue er blevet frigjort til et kreativt rum, hvor der væves, sys m.v. Havestuen forventer vi færdiggjort i februar, således at vi får eet stort fri- og fællesrum. Det gamle kontor er foreløbigt overdraget til eleverne til pædagogisk værksted.

Personale

Jørn Richter har i efteråret været i Guds og profittens fædreland. Jørn har i en del år beskæftiget sig med idrætspsykologi og vil i starterne og senere i Europa se på forholdet mellem menneskets psykiske og somatiske udvikling.

Vi glæder os til at få ham hjem og nyde godt af hans nye indsigt.

Jeg vil gerne takke alle for et hektisk og dynamisk år.

Farvel til Knud

Knud Thomassen nyder sit otium.

Årsskriftet 1986 er den bedste anledning til at afrunde den lange hyldest til Knud. Eet af de synlige beviser på omverdenens syn på Knud var, at han modtog DIF's ærestegn for sit store arbejde for dansk idrætsungdom på Den jyske Idrætsskole.

Den jyske Idrætsskole kan fuldt ud tilslutte sig begrundelsen for hædersbevisningen »at yde den bedst mulige service for stedets gæster – uanset tidspunkt og arbejdets art. . .«

Knud er autodidakten, som højskolerne engang var så rige på.

I kraft af flid, vilje og loyalitet over for DJI har han beriget stedet.

At Den jyske Idrætsskole er eet af det mest centrale centre for dansk idræt, skyldes især Knud.

Ole Worm

Velkommen til Ulrik

I begyndelsen af august havde DJI et dejligt kaotisk internationalt kursus med ca. 200 deltagere. Dette blev Ulrik Lauridsens debut som kursusinspektør. Da dette ikke slog ham ud, blev vi bekræftet i vort valg af nye kursusinspektør.

Vi byder Ulrik og hans familie hjertelig velkommen til Den jyske Idrætsskole.

Det er min sikre overbevisning, at Ulrik vil bidrage til, at DJI fortsat må være hjemsted for kvinder og mænd, der ønsker i kortere eller længere perioder at lade sig indfange af højskolens idé og idrættens væsen.

Ole Worm

Kursusvirksomheden – midt i Danmarks smukkeste natur

Året 1986 viste endnu engang, at Den jyske Idrætsskole med DIF's kursuscenter indtager en meget central stilling i Danmark. Uddannelsesseminarer, træningsophold og uddannelseskurser fylder skolen. Vi har et gnidningsfrit samarbejde med de mange forbund. Det er også karakteristisk, at der altid er en åben indstilling til at foretage de småjusteringer, der skal være under et kursusforløb.

Den meget store kursusvirksomhed gør det samtidigt muligt for os at forbedre de fysiske rammer for kursus, således at vi kan være »på forkant med virkeligheden«.

Vi har den glæde, at de store idrætsorganisationer lægger mange af deres kurser her, idet det samtidigt gør det muligt for DJI vedvarende at kunne følge med i de forskellige rørelser.

Men en folkehøjskole er jo også andet end idræt. Det glæder os, at også ikke-idrætslige, men pædagogiske synes om vort miljø. Eksempelvis var DJI vært for en stor international pædagogkonference, hvor skolen summede af intenst liv. Vi husker også efteruddannelseskurser for kriminalforsorgen og indenrigsministeriet, hvor der er lejlighed for begge parter at få indblik i andres arbejdshensigter.

Kursusvirksomheden ved DJI er inde i en blomstrende udvikling, og det gør, at vi i takt med denne udvikling også må være med til at skabe fornyelse, så vore kursister føler, at der er miljø omkring dem.

Miljø skabes ikke kun ved de ydre rammer, men i høj grad af den ånd som råder over stedet. Det kan vi som ansatte på kursuscentret og Idrætsskolen ikke alene sørge for. Det er et arbejdsfællesskab – en kombination af at personale og kursister befinder sig godt på stedet. Derfor har I som kursister en stor del af æren for, at mange er glade for at placere deres kursus her i Vejle.

De ydre rammer kan vi ændre på, og vi har netop fået opholdsstuen moderniseret. Nye møbler samt et grundigt malerarbejde er udført, og i juleferien vil yderligere vore undervisningslokaler og grupperum blive frisket op.

Det skulle gerne afstedkomme, at I må befinde jer endnu bedre på DJI's kursuscenter. I kan glæde jer til at se de nye lokaler.

Kursuscentret er for mig som kursusinspektør en spændende arbejdsplads.

Som allerede omtalt havde vi i august en verdensomfattende for-
ening på besøg, og det satte sit præg på skolen i 10 dage.

Vi har haft damelandsholdet i fodbold boende i perioder samt U-16 landsholdet sammen med det tyske U-16 landshold. Lokale fir-
maer afholder møder og konferencer i vore lokaler. Old-boys har
holdt deres kursus med egen målestok, hvad angår de idrætslige ak-
tiviteter. Nogle af skolens lærere har arrangeret Handicap Seminar
i oktober, og dette kursus følges op af en kursusrække i 1987.

Vi glæder os til at Socialpædagogisk Landsforbund har lagt en del
ugekurser næste år.

Sammen med gymnasieskolelærerne, Kriminalforsorgen, Stats-
skattedirektoratet og Fysioterapeutskolen udgør disse kurser en
væsentlig andel i, at rigtig mange ugekurser er tilflydt kursuscentret
ved DJI.

Tilsyneladende en broget »landhandel« – men netop det gør ar-
bejdspladsen *spændende og levende*.

Vi håber, at mange af jer der har benyttet stedet gennem tiderne,
har befundet jer så godt, at I kommer igen og ligeledes vil anbefale
stedet for andre – ikke kun idrætslige, men også teoretisk/pædago-
giske kurser.

Til sidst vil jeg gerne udtrykke en stor tak til de kurser, som har
været på DJI i sidste halvår af 1986. Tak for samarbejdet.

På gensyn.

Ulrik Lauridsen

Den jyske Idrætsskoles medarbejdere

På Den jyske Idrætsskole er der pr. 1. december 1986 ansat 59 medarbejdere, hvoraf 30 er heltidsbeskæftigede, og 29 arbejder på deltid.

Medarbejderne fordeler sig på følgende måder:

Administration:

Thue Damgaard, forretningsfører
Ragnhild Wind
Bitten Poulsen
Jørn Sundahl Nielsen

Anna Agergaard
Helga Borg
Elinor Hansen
Else Kristensen
Bente Laursen
Else Marie Marker
Dorthe Juul
Mie Olesen
Jette Frydensberg
Carin Vendborg Hansen

Lærerstab:

Ole Worm, forstander
Alice Grønberg
Torben Holmgaard
Signy Jensen
Hans Lauge Petersen
Bent Lyngholm
Lischen Lyngholm
Ole Nedergaard
Carsten Rasmussen
Jørn Richter
Mogens Rieks
Britta Riishede
Ingebjørg Sandø
Flemming Westh
Kurt Klaudi Klausen

Rengøring:

Marie Lisby
Sonja Dam Jensen

Praktisk arbejde:

Finn Lodahl, pedel
Knud Erik Nielsen
Kaj Møller
Anker Nielsen
Niels Christensen

Køkken:

Ellen Thomsen
Karen Troelsen
Poula Skovbjerg Johnsen
Karen Hansen
Hanne Holm
Signe Lindberg
Alice Sørensen

Kursuscenter:

Ulrik Lauridsen
Anna Grethe Sørensen
Hanna Jensen

Kiosk:

Ebba Frost
Helle Hüttel
Marianne Nielsen

Elevforeningens bestyrelse pr. 15. oktober 1986

Formand:	Pia Rask Enghavevej 12, 1. tv. 7500 Holstebro	Tlf. 07 42 72 65
Næstformand:	Keld Thomsen Rørmosevej 29, st. tv. 2400 København NV	Tlf. 01 67 66 57
Kasserer:	Carsten Lang Petersen Smalager 13 7120 Vejle Øst	Tlf. 05 81 41 84
Sekretær:	Anette Juhl Skov Slørhatten 10 D 5220 Odense SØ	Tlf. 09 15 85 71
	Lene Bach Sørensen Nylandsvej 49 A 8600 Silkeborg	Tlf. 06 81 11 27
	Susanne L. Sørensen Trepkagade 24, 2. th. 8000 Århus C	Tlf. 06 21 03 95
	Karsten Mølgård Holm Brynhøjvænget 48, Tilst 8381 Mundelstrup	Tlf. 06 24 09 66
Suppleanter til bestyrelsen:	Lone Rasmussen Den danske Husflidshøjskole 5300 Kerteminde	Annette Mogensen Evaldsvej 6 6000 Kolding Tlf. 05 52 61 79
Revisorer:	Gunnar Jensen Parkvej 7, Visby 6261 Bredebro Tlf. 04 76 35 58	Henning Rasmussen Ternevej 82 5210 Odense NV Tlf. 09 16 48 76

Foreningens postgirokonto er **8 04 19 70** på kassererens adresse.

Elevmøde og jubilæumssammenkomst 1987

Den jyske Idrætsskole og elevforeningens bestyrelse indbyder til

ELEVMOEDE

lørdag/søndag den 15. – 16. august

Alle medlemmer af elevforeningen vil omkring 1. juli få tilsendt indbydelse og program for mødet, som skolen og elevforeningen i samarbejde forhåbentlig kan gøre så interessant og spændende, at mange tidligere elever får lyst til at deltage aktivt i alle arrangementerne. Tag gerne kone, mand/veninde og børn med.

Mødeafgiftens størrelse vil blive meddelt på indbydelsen. En giroblanket til indbetaling og tilmelding tilsendes, og vi beder alle, der ønsker at deltage, *tilmelde sig skriftligt i forvejen* af hensyn til indkvartering og bespisning.

Har i selv overnatningsmuligheder i form af telt eller campingvogn, så medbring disse ting. Angiv det på tilmeldingsblanketten.

Tilmeldelser og indbetaling skal være skolen i hænde

senest mandag den 3. august

JUBILÆUMSSAMMENKOMST

Alle jubilarer fra årgangene:	1961/62	og	62	(25 år)			
1946/47	og	47	(40 år)	1966/67	og	67	(20 år)
1956/57	og	57	(30 år)	1976/77	(10 år)		

vil få en særlig indbydelse til jubilæumssammenkomsten, som afholdes

lørdag den 15. august kl. 11.30

Vi håber, at mange tidligere elever fra de nævnte årgange vil møde op. Prøv snarest muligt at kontakte jeres årgangskammerater – send deres adresser til skolen – og få dem til at komme den 15. august.

Sæt allerede nu kryds i kalenderen ved den 15. – 16. august og reserver denne weekend til elevmødet.

Skolen og elevforeningen ønsker på gensyn til alle tidligere elever fra Den jyske Idrætsskole.

Ole Worm/Pia Rask

Elevforeningen

Elevforeningen nærmer sig med hastige skridt medlem nr. 1.000. Vi har aldrig haft så mange medlemmer som nu, og det er vi selvfølgelig glade for. Men vi må jo aldrig glemme at vurdere og evaluere vort arbejde.

Bl.a. på årets generalforsamling blev der lagt op til, at foreningen skal »i marken og sælge sig selv«.

Er her en sammenhæng med de ændrede/øgede krav til foreninger i almindelighed?

Det hævdes fra visse undersøgelser, at foreningerne ikke længere udgør et livsfællesskab for medlemmerne, at medlemmerne ikke har en følelsesmæssig tilknytning til foreningen.

Jeg tror, at dette til dels gør sig gældende for elevforeningen og dens medlemmer.

Den ofte beskrevne »højskoleånd« er nok på retur.

Dette behøver bestemt ikke at opfattes negativt, vi skal blot i foreningen ændre vore aktiviteter, så de lever op til medlemmernes krav.

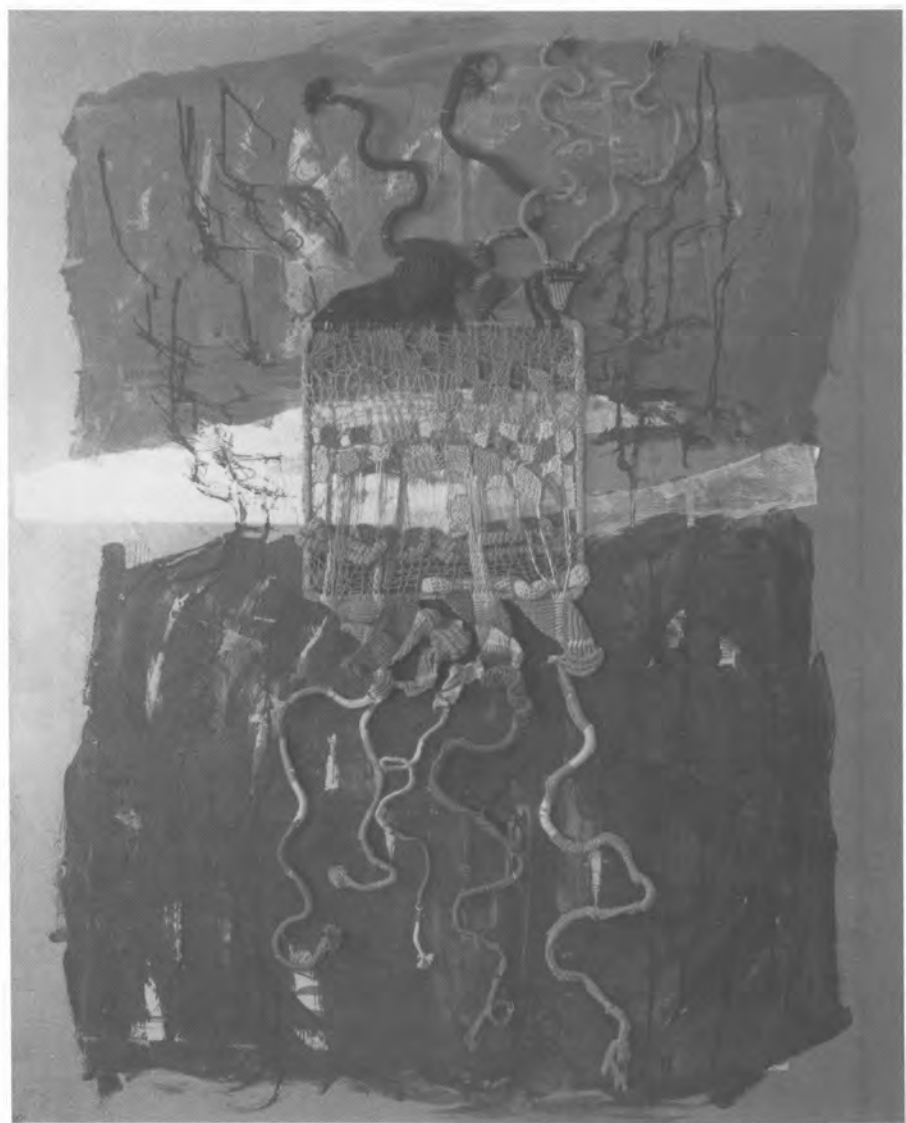
Tilkendegivne ønsker fra vore medlemmer i elevforeningen går ud på, at vi skal satse på kvalitetsprodukter, og at vi skal gøre et aktivt PR-arbejde for foreningen og dens aktiviteter.

Dette vil vi naturligvis arbejde videre med i bestyrelsen, så længe vore evner rækker, og når de ikke rækker længere, må vi uddanne os, så vi kan leve op til kravene.

Desværre er vi i Elevforeningen ikke så ofte i kontakt med hinanden, som man eksempelvis er i den lokale idrætsforening, – men måske netop derfor er der grund til at satse på kvalitet og public relation.

Med venlig hilsen og ønsket om endnu et godt år til alle

Pia Rask
Elevforeningen

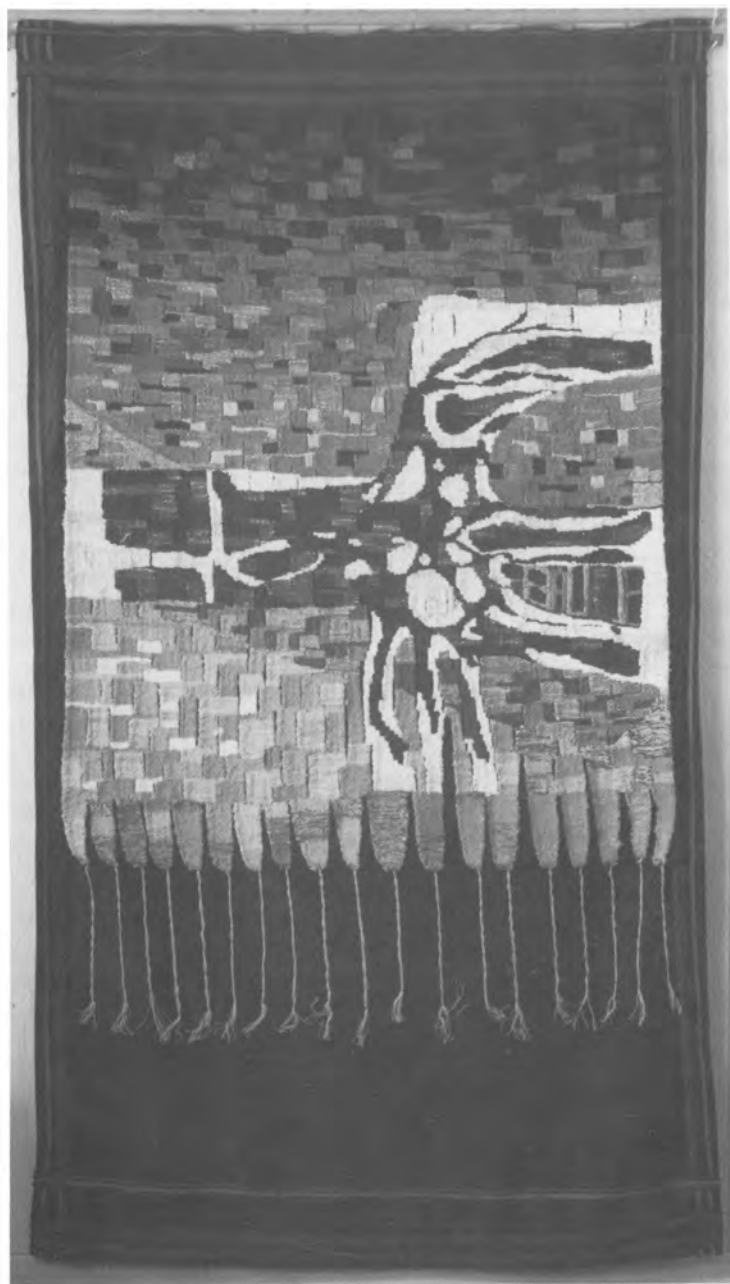
Elevliste 1985/86

3913	Tina Hostrup Andersen	Borup Allé 35, 8900 Randers
3914	Jane Berg	Skolegade 68, Hov, 8300 Odder
3915	Charlotte Beermann	Viggo Stuckenb. v. 15, 3. th., 8210 Århus V
3916	Elsebeth H. Christensen	Louis Hammerichsv. 5, 5. th., 8200 Århus N
3917	Ina Eggert	Strandvejen 16 A, 7600 Struer
3918	Lise Svidt Christensen	Tilst Skolevej 10, Tilst, 8381 Mundelstrup
3919	Tina Boye Christensen	Ålborgvej 92 A, 9800 Hjørring
3920	Marjun Christiansen,	Lidin, 3862 Kolefjord
3921	Hanne Risgaard Eriksen	Rolighedsvej 34, 9690 Fjerritslev
3922	Karin K. Frederiksen	Bregentvedvej 2, 9400 Nr. Sundby
3923	Kaja L. Dalberg Hansen	Skomager Str. 7, Spjellerup, 4700 Næstved
3924	Lotte Dam Hansen	Dragebakken 362, 5250 Odense SV
3925	Yvonne Hansen	Amagervej 18, 6-V-V, 6700 Esbjerg
3926	Lisbeth Hohwu-Christensen	Stjernevej 17, 6300 Gråsten
3927	Dorthe Haarbo	Gudrunsvej 40, 4. th., 8220 Brabrand
3928	Bodil Elmegård Jensen	Nyvangsvej 11, 8462 Harlev J
3929	Janne Vendelbo Jensen	Adelgade 35, 1. th., 8400 Ebeltoft
3930	Bella Pidarquinak Juul	Les Beaux-Tonis-F, F-84660 Maubec
3931	Lone Julskov	Digesmuttevej 12, 9800 Hjørring
3932	Helle Kardel	Onsholtvej 85, Viby Pels Farm, 8250 Viby

3933	Charlotte Kjeldsen	Lundgaardsparken 106, 7600 Struer
3934	Hanne Kjer	Spang Vade 11, 6400 Sønderborg
3935	Birgitte Kristensen	Odensegade 24, 1. tv., 8000 Århus C
3936	Helle Kronborg	Esbern Snaresvej 24, 8900 Randers
3937	Anette K. Kjærsgaard	Gudrunsvej 58, 3. th., 8220 Brabrand
3938	Lisbeth Lannng	Blichersvej 37 L, 7330 Brande
3939	Charlotte Larsen	Snerlevej 11, 9000 Ålborg
3940	Christa Lyck	Gl. Ladevej 26, 6400 Sønderborg
3941	Betina Madsen	Lerkenfeltvej 11, 9200 Ålborg SV
3942	Tine Brandt Mortensen	Ternevangen 8, 3700 Rønne
3943	Jette Neergaard	Vesterhassing 19, 9320 Hjallerup
3944	Britta Beier Nielsen	Asgårdsvej 27, 8700 Horsens
3945	Jette Nielsen	Tobøl Fælledvej 10, 6683 Føvling
3946	Pia Vogelius Nielsen	Aggersundvej 17, 9220 Ålborg Ø
3947	Helle Nørgaard	Ålborgvej 92 A, 9800 Hjørring
3948	Lone S. Pedersen	Hedemannsgade 10, 2., 8000 Århus C
3949	Marianne Winther Pedersen	Åttevej 14, 6683 Føvling
3950	Ditte Petersen-Westergaard	Hans Bragesgade 29, 8000 Århus C
3951	Hanne Peters	Svalevej 8, Assens, 9550 Mariager
3952	Lene Poulsen	Skerningegårdsvej 15, 5762 V. Skerning
3953	Lone Risbjerg	Holbækvej 20, 3. th., 4000 Roskilde
3954	Charlotte Roerup	Grantofteparken 718, 2750 Ballerup
3954a	Ulla Scheinemann	Nørregade 59, 8000 Århus C
3955	Jette Schultz	Storkevej 1, 8544 Mørke
3956	Merete Simonsen	Fredensvej 12, 4690 Haslev
3957	Ninna Damgaard Sommer	Tovhøjvej 6, Geding, 8381 Mundelstrup
3958	Lone Medum Stubberup	Østergade 7, 6330 Padborg
3959	Rikke Størup	Søndergade 5, 9850 Hirtshals
3960	Lotte Svendsen	Lærkelundsvej 2, 5853 Ørbæk
3961	Liselotte Sønderborg	Åboulevarden 53, 3. tv., 8000 Århus C
3962	Lone Bach Sørensen	Nyvangsvej 11, 8462 Harlev J
3963	Susanne Loumand Sørensen	Trepkasgade 24, 2. th., 8000 Århus C
3964	Lone Therkildsen	Møgelhøj 5, 8520 Lystrup
3965	Anette Thomsen	Hegnshusene 17, 2700 Brønshøj
3966	Susanne Thomsen	Skeltoften 27, 8330 Beder
3967	Bente Torp	Gudrunsvej 40, 4. th., 8220 Brabrand
3968	Gitte Keil Walsted	Højtoften 1, Bøgeskov, 7000 Fredericia
3969	Lone Walther	Th. Stavningsvej 43, 9210 Ålborg SØ
3970	Kirsten Vind	Wienerbyen 31, 2830 Virum
3971	Hanne Øster	Virksundvej 113, 8831 Løgstrup

3972	Anders Tingskov Andersen	Bjerrevej 32, 8700 Horsens
3973	Carsten Overgaard Andersen	Holbækvej 20, 3. th., 4000 Roskilde
3974	Henrik Mariendal Andersen	Abelsvej 12, 8900 Randers
3975	Flemming Kirstein Andersen	Rosenstykket 6, 1. th., 2720 Vanløse
3976	Frits Andersen	Nyvangsvej 11, 8462 Harlev J
3977	Knud Toft Andersen	Gudrunsvej 40, 4. th., 8220 Brabrand
3978	Steen Edvard Brandt	Johs. Dorfsvej 9, 3950 Aasiaat
3979	Ole With Damgaard	Lyngbjergvej 16, 7900 Nykøbing M
3980	Kristian Eising	Gudrunsvej 40, 4. th., 8220 Brabrand
3981	Kim Elley	Studsgårdsgade 21, 3. th., 2100 København
3982	Anguuteraq Goliathsen	Skolevej, Blok 11-101, 3911 Holsteinsborg
3983	Simoen Gottlieb	Holmen 6 B, 7100 Vejle
3984	Lars Gregersen	Løget Center 71 A, 1.3, 7100 Vejle
3985	Hasse Thomas Heider	Strandbakkevej 3 B, 8250 Grenå
3986	Henrik Henriksen	Græsmarkvej 4, 4632 Bjæverskov
3987	Karsten Mølgaard Holm	Brynhøjvænget 48, Tilst, 8381 Mundelstrup
3988	Pavli Holm	Heslegård Olsker, 3770 Allinge
3989	Jens Uhrskov Jakobsen	Husumvej 49, 2700 Brønshøj
3990	Finn Bangshaab Jensen	Samsøgade 34, 7430 Ikast
3991	Henning Bæk Jensen	Poppelvej 18, 7441 Bording
3992	John Jensen	Haraldsgade 29, 1., 8260 Viby J
3993	Michael Sten Jørgensen	L.A. Ringsvej 54, 5230 Odense M
3994	Thomas M.S. Jørgensen	Ved Parken 7, 3740 Svaneke
3995	Tobias Kern-Jespersen	Arnevangen 37, 2840 Holte
3996	Hans Christian Kjeldsen	Hestehavevej 5, 8270 Højbjerg
3997	Henrik Kløverpris	Røllikevej 116, 6705 Esbjerg Ø
3998	Jan Knudsen	Ingerslevs Boulevard 4, 3. th., 8000 Århus C
3999	Ole Gielsgaard Kristensen	Stodeflethsvej 39, mf., 2000 København F
4000	Tommy Jens Kristensen	Vejledalen 54, 2. mf., 2635 Ishøj
4001	Chris Larsen	Balle Kirkevej 45, 8600 Silkeborg
4002	Ken Larsen	Tværstenen 36, 4281 Gørlev
4003	Peter Frisgaard Lauridsen	Søkildevej 29, 8680 Ry
4004	Steen Lauritsen	Grønlandsgade 43, 7430 Ikast
4005	Brian J.H. Madsen	Erantisvej 18, 4520 Svinninge
4006	Jesper Thor Madsen	Høstgade 14, 4800 Nykøbing F
4007	Thomas K. Madsen	Zartmansvej 2, 2., 3700 Rønne
4008	Henrik Markussen	Himmerlandsgade 13, 9560 Hadsund
4009	Michael Mortensen	Mimersvej 63, 8800 Viborg
4010	Carsten Sand Nielsen	Aakjærsvvej 2, 9760 Vrå
4011	Morten Damgaard Nielsen	Ananasvej 4, Søften, 8382 Hinnerup

4012	Niels Bjørn Nielsen	Hedemannsgade 10, 2. , 8000 Århus C
4013	Thomas Ellegård Nielsen	Boskovvej 5, Hastrup, 4600 Køge
4014	Henrik Nygaard	Fr. Nansensvej 82, 6715 Esbjerg N
4015	Brian Pedersen	Langelandsgade 18, 1. th. , 8000 Århus C
4016	Lars-Peter Pedersen	Højdevej 70, Box 39, 3950 Egedesminde
4017	Martin Broch Pedersen	Lystrupvej 364, 8520 Lystrup
4018	Magni Petersen	3800 Tverå
4019	Niels Gunner Petersen	3800 Tverå
4020	Rene Petersen	P. Mortensensvej 8, 2640 Hedehusene
4021	Peter Poulsen	Qasaasarfik 91, 3950 Egedesminde
4022	Anders Rasmussen	Udsigten 31, 9500 Hobro
4023	Jonny Nøbbe Skov	Holmen 6 B, 7100 Vejle
4024	Michael Agerskov Sommer	Sct. Pauls Kirkeplads 12, 8000 Århus
4025	Allan Sørensen	Løget Dam 20, 7100 Vejle
4026	Jesper Emil Sørensen	Østerbrogade 4, Humlum, 7600 Struer
4027	Jack Thostrup	Danmarksgade 25, 8600 Silkeborg
4028	John Tiedemann	Ålborgvej 67, 2. tv. , 8800 Viborg
4029	Peter Kjærsgård Tilsted	Amagervej 18, 6-V-V, 6700 Esbjerg
4030	Søren R. Troensegaard	Ydunsvej 9, 2. th. , 4700 Næstved
4031	Jesper Vestergaard	Oktobervænget 48, 6000 Kolding

Kursuskalender 1986

Januar:

Statsskattedirektoratet
DDSG og I
Statens Museums nævn
Dansk Trim Komite
Dansk Cricket Forbund
Halinspektørforeningen
Dansk Sejlunion
Dansk Tennis Forbund

Februar:

Postens Idrætsforening, Århus
Danmarks Cykle Union
Hans Chr. Nielsen, møde
Danmarks Sparekasseforening
Dansk Idrætslærerforening (møde)
Dansk Boldspil-Union, seminar,
damefodbold
Dansk Sejlunion
Idrætsskolens august kursus (møde)
Dansk Trim Komite
Vejle Amts Husholdningsforening
Dansk Vægtløftnings-Forbund,
Nordisk træner konference
Gymnastikdag m/Idrætshøjskolerne
Dansk Orienterings Forbund
Gymnasieskolernes matematik-
lærerforening
Dansk Trim Komite
Danmarks Højskole for legemsøvelser

Marts:

Dansk Trim Komite
Dansk Handicap Idræts-Forbund
Dansk Boldspil-Union
Rask Mølle I.F.
Gymnasieskolernes Idrætslærerforening
Den jyske Idrætsskoles Elevforening
Århus 1900
Jydsk Boldspil Union
Vejlby Idræts Klub
Danmarks Cykle Union

Gymnasieskolernes Idrætslærerforening
Dansk Boldspil-Union, møde
Friluftsliv seminar
Esbjerg Socialpædagogisk Seminarium
EDB i samfundsfag
Falcks Redningskorps
Dansk Amatør Bokse-Union
Danmarks Olympiske Komite
Odder IGF
Dansk Idræts-Forbund
Danske Apotekteknikkeres Forening
Politiets Idrætsforening
Skendsved IF
Højvang Idræts Forening
Svendborg C.K.
Lyngby B.K.

April:

Dansk Boldspil-Union, møde
Friskolen i Skrillinge
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Boldspil-Union
Dansk Idræts-Forbund
Vejle Amts Gymnastik og
Ungdomsforeninger, møde
Seminarlærernes Idrætsforening
Direktoratet for Arbejdstilsynet
Jydsk Amatør Bokse Union, træner seminar
Dansk Ride Forbund
Roskilde Katedralskole
Kriminalforsorgens Personaleskole
Folkeidræt Aktivitetsdag
Vorup Ungdomsskole
Dansk Ride Forbund
Old Boys 86, møde
Ergo- og Fysioterapeutskolen (A.P.U.)
D.D.S.G. og I
Dansk Skytte Union
Dansk Ride Forbund
Pensionisthøjskoledag

Maj:

Ergo- og Fysioterapeutskolen
Dansk Sportsdykker Forbund
Dansk Volleyball Forbund
Jydsk Boldspil Union
Suhmsgade projektet
Friluftsliv
Enghave projektet
Falcks Redningskorps
Handicap Kursus I
Dansk Idræts-Forbund
Dansk Orienterings Forbund
Handicapledere, kursus II
Larsen og Pedersen, møde
Dansk Amatør Bokse Union
Socialrådgiver Foreningen
Dansk Judo Union, repræsentantskabsmøde

Juni:

Dansk Amatør Bokse Union
Dansk Judo Union
Handicap, 14 dages kursus
Kriminalforsorgens Personaleforening
I. Krüger
Dansk Idræts-Forbund
Gøteborgs Fotball Forbund
Gymnaestrada, møde
Dansk Boldspil-Union, ledere
Socialrådgiverforeningen
Dansk Boldspil Union, drenge
D.D.S.G. og I
Dansk Boldspil-Union, landsjunior stævne
Dansk Amatør Bokse Union
Handicap kursus
Dansk Boldspil-Union, ungdomsstævne

Juli:

Dansk Amatør Bokse Union
Dansk Boldspil-Union, medier
Dansk Boldspil-Union, ledere
Familie kursus
Dansk Boldspil-Union, ungdomsstævne 2
Dansk Boldspil-Union, medier
Dansk Boldspil-Union, ledere
Dansk Boldspil-Union, 2. seniorer

Dansk Judo Union
Dansk Boldspil-Union, ledere
Dansk Boldspil-Union, 2. seniorer
DDSG og I, DDGU-kursus
Dansk Boldspil-Union, ledere
Fotbalts Samband, Føroya
Dansk Teakwon-Do Forbund
Dansk Boldspil-Union, 2. ungdomsstævne
og seniorer
Dansk Boldspil-Union, medier
Armenia Hannover
Ålborg Karateskole
Dansk Sportsdanser Forbund
Danmarks 4 H
Dansk Idræts-Forbund, Vejle Amt

August:

RIDEF kongressen
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Boldspil-Union, D.S. dommere
Dansk Gymnastik Forbund
Old Boys
Runnymede Brass Band v/Vejle Garden
Valsemøllen Esbjerg
Elevmøde
Statsskattedirektoratet
Dansk Amatør Bokse Union
Dansk Faldskærms Union
Dansk Trim Komite
Teoretisk Pædagogikum
Danske Apotekteknikkere's forening, møde
Dansk Boldspil-Union, dame landshold
Århus Sportsdanserforening
Dansk Judo Union

September:

Statsskattedirektoratet
Socialpædagogisk Forening
Social Forening for Rosport
Dansk Boldspil-Union, dame landsholdet
Larsen og Pedersen
Dansk Vægtløftnings Forbund
Speciallærerforeningen
Dansk Gymnastik Forbund,
inspirations- og dommerkursus

Kriminalforsorgen
Dansk Gymnastik Forbund,
Grand Prix kursus
Dansk Apotektekniikkere's Forening, møde
Ergo- og fysioterapeutskolen, A.P.U.
Gymnaestrada
Kolding IF bokseafdeling
Dansk Trim Komite, løbe-træner kursus
Dansk Gymnastik Forbund's
Sydjyllandskredsen, kursus I
Teoretisk pædagogikum
Dansk Apotektekniikkere's Forening, møde
Samråd af skolekonsulenter
Dansk Trampolin Forbund
Dansk Forening for Rosport
Statsskattedirektoratet

Oktober:

Elevforeningen
Dansk Idræts-Forbund
Handicap seminar I
Statsskattedirektoratet
Dansk Amatør Bokse-Union
Dansk Ride Forbund
Dansk Vægtløftnings Forbund
Kriminalforsorgen
Fysioterapeuter
Gymnaestrada
Dansk Trampolin Forbund
Danmarks 4 H
Dansk Boldspil-Union
Danmarks Motor Union, møde
Dansk Forening for Rosport
Gymnasieskolernes Idrætslærerforening
Dansk Gymnastik Forbund, møde

November:

Dansk Forum for natur og friluftsliv
Dansk Idræts-Forbund
Dansk Gymnastik Forbund, topkursus
Alkjærskolen
Ergo- og Fysioterapeutskolen, A.P.U.
Gymnaestrada
Silkeborg BK
Dansk Idræts-Forbund, Kvinder og Idræt

Armtun, møde
Numedal Folkehøjskole
Undervisningsministeriet
Foreningen for Folkehøjskoler
Dansk Volleyball Forbund, møde
Dansk Sportsdykker Forbund
Dansk Amatør Bokse Union
Dansk Gymnastik Forbund,
Matematiklærer Foreningen
Farmaceutforeningen, møde
Fana Folkehøjskole
Teoretisk pædagogikum
Dansk Socialrådgiver Forening
Dansk Fodboldtræner Sammenslutning
Dansk Orienterings Forbund
Danmarks Cykle Union
Dansk Forening for Rosport
Dansk Boldspil-Union »Talenttrup«

December:

Dansk Boldspil-Union, seminar
Social pædagogisk landsforbund
Dansk Forening for Rosport
Dansk Sportsdanser Forbund
Gymnaestrada

Leje af idrætshal til træning:

Badminton, gymnastik, volleyball m.m.
Vejle Amts Folkeblad
Baltica
Det danske rengøringselskab
IF »MIKOS«
HIVO
Vejle Idræts Forening
Vejle Tekniske Skole

Mødevirksomhed:

Dansk Idræts Forbund, Vejle Amts Kreds

